Koviloor Acadamy

கழக வெளியீடு: ௫௪௬

மேனாட்டு இலக்கியக் கதைகள்

[இரண்டாம் புத்தகம்]

V. PR. [illegible] M.
KASIVISWANATHAN CHETTIAR
PAGANERI.

பன்மொழிப் புலவர்
திரு. கா. அப்பாதுரைப்பிள்ளை,
எம்.ஏ., எல்.டி.

KVC0786

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி. :: சென்னை, 1.

Koviloor Acadamy

First Edition: August, 1950.

[*All Rights Reserved*]

Published by:

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLI, LTD.,
1/140, BROADWAY, : : MADRAS, 1.

Head Office:

24, EAST CAR STREET, : : THIRUNELVELI.

Appar Achakam, of the Publishers; 2/140 Broadway, Madras, 1.

Koviloor Academy

பதிப்புரை

மேனுட்டு இலக்கியங்களில் கருத்தாழமிக்க கதைகள் பல உள்ளன. அவை பெரிதும் சுவையுடையனவா யிருத்தலின் அனைவரும் ஆராவிருப்புடன் கற்று மகிழ்கின்றனர். தமிழ் மாணவரும் அப் பயனைப் பெறுவதற்குதவும் வகையில் 'மேனுட்டு இலக்கியக் கதைகள்' எனும் இவ் வரிசை நூல்கள் வெளிவருகின்றன.

ஆங்கிலநாட்டு மக்களிடையே வழிவழியாக நிலவிவரும் பெருமை வாய்ந்தது ஆர்தர் கதைகள். கதைகளின் நிகழ்ச்சிகள் வியக்கத்தக்கனவாயும் பெரிதும் இனிமையும் வீரமும் ஒழுக்கமும் நிறைந்ததாயும் விளங்குகின்றன. அவையனைத்தும் உண்மையான நிகழ்ச்சிகளே என அந்நாட்டினர் இன்றும் எண்ணுகின்றனர். அத்தகைய இலக்கியச் சுவையும் காலப் பழமையும் வாய்ந்த ஆர்தர் வரலாற்றுக் கதைகள் அவ்வினிமையனைத்துஞ் செறிந்து விளங்க, இனிய தமிழ் நடையில் அழகிய ஓவியங்களுடன் இந் நூலின்கண் மிளிர்கின்றன.

தமிழகம் இந்நூல் வரிசையினை விரும்பி வரவேற்கும் என நம்புகின்றோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

Koviloor Acadamy

பொருளடக்கம்

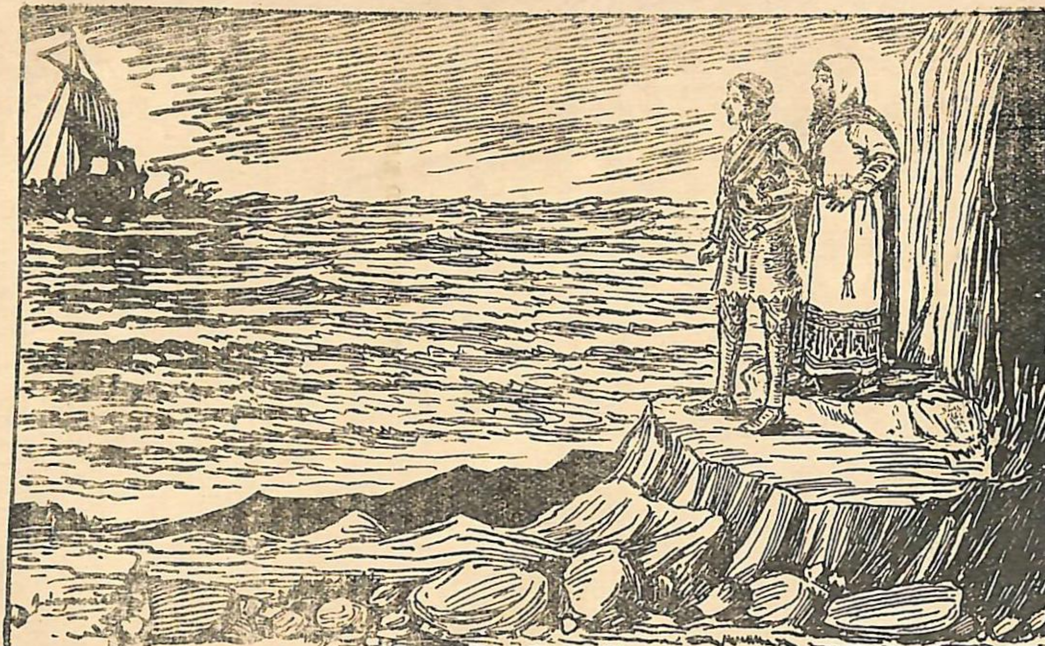
Koviloor Acadamy

மேனாட்டு இலக்கியக் கதைகள்

– இரண்டாம் புத்தகம் –

ஆர்தர் கதைகள்

Koviloor Acadamy

கடலில் கப்பல் தோன்றுவதை அதரும், மெர்லினும் கவனித்தல்

Koviloor Acadamy

மேனுட்டு இலக்கியக் கதைகள்

இரண்டாம் புத்தகம்

க. ஆர்தர் வருகை

ஆயிரத்தைந்நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் பிரிட்டனில்* அதர்† என்றோர் அரசன் இருந்தான். உண்மையில் அவன் பிரிட்டனை அக்காலத்தில் வென்று ஆண்ட ரோமர்களுக்குத் திறை செலுத்தும் சிற்றரசனுகவே யிருந்தான். அவனிடம் அமைச்சனுயிருந்த மெர்லின் என்பவன் ஒரு மாயக்காரன்; அவன் ஒரு சிறந்த அறிஞனும் கூட.

அதர் நாட்களில் நாகரிகமிக்க வல்லரசாயிருந்த ரோம்‡ நாட்டை நாகரிகமற்ற காத்தியர்§ என்ற முரட்டு மக்கள் படையெடுத்துச் சூறையாடினர். தம் தாய் நாட்டைக் காக்கும்வண்ணம் தாம் ஆண்ட பிரிட்டன் முதலிய மற்ற நாடுகளையெல்லாம் ரோமர்கள் கை விட்டுச் சென்றனர்.

வல்லமையும் நாகரிகப் பண்பும் மிக்க ரோமர் பிடி அகன்றதே, பிரிட்டானியர்¶ தம் பழைய போர்க்குண மேலிட்டு ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்தழித்தும், பூச விட்டும் வந்தனர். செழித்த வயல்கள் நிறைந்த நாடுக ளெல்லாம் முட்புதரும் தீய விலங்குகளும் நிறைந்த காடுகளாயின. அதோடு கடற்கரை யெங்கும் ஸாக்

* Britain. † Uther. ‡ Rome. § Goths. ¶ Britains.

Koviloor Academy

ஸனியர்* என்ற கடற்கொள்ளைக்காரர் தொல்லை மிகுந்தது. வட எல்லையில் விலங்குகள் ஒருபுறமும் விலங்கையே ஒத்த ஸ்காட்டியர்† பிக்டுகள்‡ ஆகிய காட்டு மக்கள் ஒருபுறமுமாகச் செய்த அழிவுகளால் நாடுமுற்றும் அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. இங்ஙனம் பிரிட்டனின் வாழ்வில் சீர்குலைவும் குழப்பமும் ஏற்பட்டன.

அதரும் பிரிட்டானியரும் தமக்கு உதவி செய்யும்படி ரோமருக்கு அழைப்பு விடுத்தனர். ஆனால் அவர்கள் தம் நாட்டினுக்காகப் போரிட்டுக்கொண்டிருந்தனராதலால், பிரிட்டானியர் வேண்டுகோளுக்குச் செவி சாய்க்கவில்லை.

நாட்டின் இக் குழப்பநிலையில் அதருக்கு இன்னொரு கவலையு மேற்பட்டது. தனக்குப் பின் நாட்டையாளப் புதல்வனில்லையே யென்று அவன் மனமுடைந்தான்.

அதர் கொடுங்கோலனா யிருந்தமையால், அவன் ஆட்சியை யாரும் விரும்பவில்லை. அவன் வாள் வலிமைக்கு அஞ்சியே பெருமக்கள் அவனுக்கடங்கி யிருந்தனர். அவன் ஆட்சியிறுதியில் அவன் செய்த கொடுஞ்செயல் ஒன்று இவ் வெறுப்பை மிகுதிப்படுத்திற்று. அவன்கீழ்ச் சிற்றரசர்களா யிருந்தவர்களுள் கார்லாய்ஸ்§ என்பவன் ஒருவன். அவன் மனைவி இகெர்னே¶ அழகு மிக்கவள். அதர் அவளை விரும்பி அவள் கணவனைக் கொன்று அவளை வலுவில் மணந்து கொண்டான்.

இகெர்னேயை மணந்து அவன் நெடுநாள் வாழவில்லை. பின்னர் இகெர்னே ஆர்தர்$ என்றொரு

---

* Saxons. † Scots. ‡ Picts. § Garlois. ¶ Ygerne.
$ Arthur.

Koviloor Academy

பிள்ளையைப் பெற்ருள். இவனே பிற்காலத்தில் பேரரசனுன ஆர்தர். இகெர்னேக்கு கார்லாய்ஸ் மூலம் பெலிஸெண்ட்* என்ற ஒரு புதல்வி இருந்தாள். அவள் சிறு பிள்ளையாயிருக்கையில் ஆர்தரின் விளையாட்டுத் தோழியாயிருந்தாள். வயது வந்ததும் அவள் ஆர்க்கினி†த்தீவுகளின் இறைவனுகிய லாட்டை‡ மணந்தாள்.

ஆர்தர் இகெர்னேக்கும் அதருக்கும் பிறந்தவனுகக் கொள்ளப்பட்டாலும், உருவிலோ குணத்திலோ மற்றெதிலோ அவன் தாய் தந்தையர்களைச் சற்றும் ஒத்திருக்கவில்லை. உண்மையில் அவன் பிரிட்டன் மக்களைப்போலவேயில்லை. பிரிட்டன் மக்கள் இருண்ட மாநிறமுடையவர். ஆர்தர் தூய வெண் பொன்மேனியுடையவர். பிரிட்டானியர் சற்று மட்ட மான உயரமுடையவர். ஆர்தர் உயர்ந்து நெடிய கை கால் உறுப்புக்கள் உடையவர். குணத்தில் ஆர்தரின் தந்தை அதர் கொடுமையும் மனம்போன போக்கும் உடையவர். இகெர்னே குடியினர்கூட ஒருவரை ஒருவர் வஞ்சித் தொழுகியவர்களே. ஆனுல் ஆர்தர் தூய வீரமும் பேரருளும் பெருந்தன்மையும் மிக்கவர்.

ஆர்தரின் இச்சிறப்புக்கேற்ப அவர் பிறப்பையும் இறப்பையும் பற்றிப் பல அரிய கதைகள் கூறப் பட்டன. அவர் வாழ்க்கை தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்த தென்று மக்கள் நம்பியதற்கேற்ப, அதனை முற்றிலும் அறிந்தவனுன மெர்லின்§ அவரைப்பற்றிக் கூறுகையில், "அவர் பேராழியினின்றெழுந்தவர்; பேராழியிற் சென் றெடுங்குபவர். அவர் பிறப்பு இறப்பற்றவர்," என்று மிகவும் மறைபொருளாகக் கூறி வந்தார்.

---

* Bellicent. † Orkney. ‡ Lot. § Merlin.

Koviloor Acadamy

ஆர்தர் பிறப்புப் பற்றி மெர்லின் மூலமாக வந்த வரலாறு இது :—

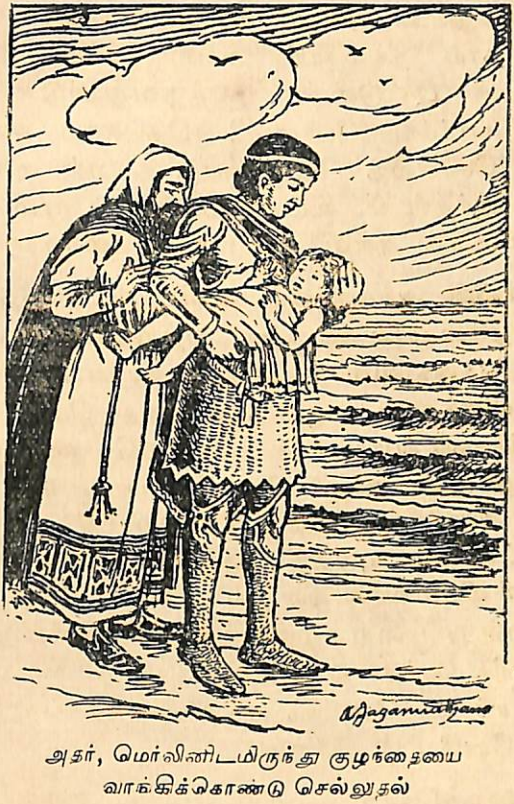
'ஒரு நாள் அதர் மெர்லினுடன் கடற்கரை யடுத்திருந்த ஒரு குன்றின் அடிவாரத்தில் போய்க்கொண்டிருந்தார். அவர் மனத்தில் அப்போது பிரிட்டன் நாட்டின் குழப்பம் தீரும்படி தமக்கு ஒரு நற்புதல்வனில்லையே என்ற கவலை நிறைந்திருந்தது. அச்சமயம் வானளாவ எழுந்த ஓர் அலைமீது ஒரு கப்பல் தெரிந்தது. அதில் உள்ள மனிதர் அனைவரும் (பிற்காலத்திய ஆர்தருருவைப்போலவே) நெடிய வெண்பொன் உருவமுடையவராகவும், வெள்ளிய ஆடை உடுத்தியவராகவும் இருந்தனர். அதர் கண்களுக்கு அவர்கள் மனிதராகவே தோற்றவில்லை. தேவர்களாகத்தான் காணப்பட்டனர். அவர்களைக் கண்டு அரசன் மிகவும் வியப்படைந்தான். ஆனல், மெர்லின் அவர்களை எதிர் பார்த்தே அரசனுடன் அங்கே வந்ததாகத் தெரிந்தது.

கப்பல் சற்று நேரத்தில் கண்ணுக்கு மறைந்துவிட்டது. மெர்லின் அதரைக் கூட்டிக்கொண்டு குன்றிலிருந்து கடற்கரையிலிறங்கிவந்தான். அப்போது அவர்களை நோக்கித் தெளிவாக ஒன்பது அலைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்ருக வந்து வீசின. அவற்றுள் கடைசி அலை ஓரழகிய ஆண் குழந்தையைக் கரைமீது கொண்டுவந்து ஒதுக்கிற்று. மெர்லின் அக்குழந்தையை எடுத்து அதர் கையில் தந்து, "இதோ! உமது கால்வழியில் பிரிட்டனை ஆளப்போகும் உரிமை பெற்றவன்," என்று கொடுத்தான்.

அதர்மீதுள்ள வெறுப்பைப் பெருமக்கள் இச்சிறு பிள்ளைமீதும் காட்டி விடப்படாதென அஞ்சிய

Koviloor Acadamy

மெர்லின், அதனை ஆன்டன் பெருந்தகை * என்ற ஒரு வீரனிடம் விட்டு வளர்க்கச்செய்தான். ஆர்தர் வளர்ச்சியடைந்து வருகையில் மெர்லினே அடிக்கடி வந்து

அதர், மெர்லினிடமிருந்து குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டு செல்லுதல்

அவருக்குக் கல்வியறிவும் படைக்கலப் பயிற்சியும் தந்தான் அந்நாளைய எல்லாவகை அறிவிலும் மேம்பட்டிருந்த மெர்லின் தன் மாயமும் மந்திரமும் நீங்கலாக

* Sir Anton.

Koviloor Acadamy

எல்லாக் கலைகளிலும் ஆர்தரை ஒப்புயர்வற்றவ ராக்கினான்.

ஆர்தர் வீரத்திலும் அறிவிலும் சிறப்புமிக்க சிறு வராயிருந்ததுடன் அன்பும், கனிவும் மிக்கவராகவுமிருந் தார். தாய் தந்தையர் அவர் தமக்கை பெல்லி ஸென்டைக் கொடுமைப் படுத்துவதுண்டு ஆர்தர் அவளைப் பார்க்கப் போகும்போதெல்லாம் அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லித் தேற்றுவார். அவள் மணமான பின்பும் ஆர்தரிடம், உடன்பிறப்பாளரிடமும் கூடப் பிறர் காட்டாத அளவு அன்பு உடையவளானாள்.

மெர்லின் ஆர்தருக்குக் கல்வி புகட்டியதே யன்றி அவர் வாழ்க்கையில் அவருக்கு வெற்றிதரப் பேருதவியா யிருந்த 'எக்ஸ்காலிபர்' * என்ற வாளைப் பெறவும் உதவியாயிருந்தான். ஒரு நாள் ஆர்தர் மெர்லினுடன் ஓர் ஏரிக்கரையோரமாகச் சென்றுகொண்டிருந்தார். அப்போது முன் ஆர்தர் பிறப்பின்போது ஏற்பட்டது போன்ற அரிய காட்சி ஒன்று தோற்றியது நீர் நடுவில் வெண்பட்டாடை யுடுத்திய ஒரு வெண்மையான கை பேரொளி வீசும் வாள் ஒன்றை ஏந்தி, மேலெழுந்து, அவ் வாளை மூன்று முறை சுழற்றிற்று. மெர்லினின் தூண்டு தலின்பேரில் ஆர்தர் ஒரு படகில் சென்று அதைக் கைக் கொண்டார். உடனே அக் கை வியக்கத்தக்க முறையில் நீருக்குள்ளேயே போயிற்று.

ஆர்தர் எடுத்த வாளின் பிடி பலவகை மணிக் கற்கள் பதித்ததாயிருந்தது. வாளின் ஓர் புறத்தில் 'என்னைக் கைக்கொள்' என்றும், இன்னொருபுறம் 'என்னை எறிந்து விடு' என்றும் எழுதியிருந்தது. பிந்திய தொடர்

* Excalibur.

Koviloor Acadamy

கண்டு ஆர்தர் முகம் சுண்டிற்று. மெர்லின் அதுகண்டு, "வீசியெறியும் நாள் இன்றில்லை; அண்மையிலுமில்லை. அதற்கிடையில் அதனை வைத்துக்கொண்டு நீ எத்தனையோ வெற்றிகளை அடையப்போகிறாய்," என்றான்.

ஆர்தர் வாளைப்பெற படகில் செல்லுதல்

அதற்குப்பின் அவர் ஆண்ட காமிலட்* அதாவது லண்டன் நகரில் நெடுநாள் அரசரில்லை. பெருமக்கள் சச்சரவினால் பெருங்குழப்பம் மேற்பட்டிருந்தது. ஆர்தர்

* Camelot

Koviloor Acadamy

இப்போது இளைஞராய் விட்டபடியால் அவரை அரசராக்கிவிட வேண்டுமென்று மெர்லின் முடிவு கொண்டான். ஆனால் ஆர்தர் அதரின் பிள்ளை என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. அதனை அவர்கள் எளிதில் ஏற்கும்படி அவன் ஒரு ஏற்பாடு செய்தான். காமிலட் அரண்மனையின் ஒரு மூலையில் சலவைக்கல் ஒன்றில் ஒரு வாள் பதித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. வாளின் பிடிமட்டும் வெளியிலும் மற்றப்பகுதி முழுவதும் கல்லினுள்ளாகவும் இருந்தது. அவ்வாள் பதித்திருந்த கல்மேல் 'என்னை வெளியே இழுப்பவன் இங்கிலாந்துக்கு மட்டுமன்றிப் பிரிட்டன் முழுமைக்குமே அரசனாவான்,' என்றெழுதியிருந்தது.

மெர்லின் பெருமக்களை அதன்முன் அழைத்து வந்து, "நாடு நெடுநாள் அரசனில்லாமல் சீரழிகின்றது. விரைவில் ஓர் அரசன் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். உண்மையான அரசன் யார் என்பது இப்போது தெரியாமலிருக்கிறபடியால் இவ்வாள் மூலம் அதனை ஆராய்ந்து முடிவுசெய்வோம்," என்றான்.

விருந்துக்கு வந்த பெருமக்கள் ஒரு போட்டிப் பந்தயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அதைவிட்டு ஒவ்வொருவராக வந்து வாளை யெடுக்க முயன்று ஏமாந்து போயினர். இதற்கிடையே இதே போட்டிப் பந்தயத்தில் ஈடுபட ஆர்தருடன் வந்துகொண்டிருந்த ஆன்டன் பெருந்தகையின் மகனான கேப்பெருந்தகை* தன் வாளைக் கொண்டுவர மறந்துவிட்டான். அவன் ஆர்தரை அனுப்பி அதை எடுத்துவரச் சொன்னான். ஆர்தர் செல்லும் வழியில் அரண்மனை மூலையில் பதிந்து

* Sir Key.

Koviloor Academy

கிடந்த வாளைக் கண்டுஇது போதுமே என்றெடுத்தான். அதுவும் எளிதில் வந்துவிட்டது. அதன் அருமை தெரியாத ஆர்தர் அதைக் கேயிடம் தரக் கே தந்தையிடம் சென்று 'தான் அதை எடுத்துவிட்டதால் தானே அரசனுகவேண்டும்,' என்று கூறினுன். பெருந்தன்மை மிக்க ஆன்டன் அவனை நம்பாமல் உறுக்கிக் கேட்க உண்மை வெளிப்பட்டது. அதன்பின் ஆன்டன் தன் மகனைக் கடிந்துகொண்டு வாளைமீட்டும் கல்லில் பதித்து அனைவரும் காண அதனை ஆர்தர் எடுக்கச் செய்தான். அதன்பின் மெர்லின் பெருமக்களையும் பொதுமக்களையும் அழைத்து ஆர்தரை அரசராக முடிசூட்டினுன்.

ஆர்தர் அரசரானவுடன் பொதுமக்களிடையேயும் பெருமக்களிடையேயும் உள்ள தம் நண்பர்களை அழைத்து, "குழப்பமடைந்த இந்த நாட்டில் நீங்கள் ஒழுங்கையும் தெய்வீக ஆட்சியையும் நிலைநாட்ட உழைப்பதாக ஆணையிட முன்வரவேண்டும். உண்மைக்குக் கடமைப்பட்டு நன்மையின் பக்கம் நின்று ஏழை எளியோர் ஆதரவற்றோர் பெண்டிர் ஆகியவர்கட்கு இன்னல் வாராமல் காக்கவே நான் கொடுக்கும் வாளைப் பயன்படுத்திப் புகழ்பெறுவதாக உறுதி கூறவேண்டும். ஒரு தலைவியையே விரும்பி அவள் அன்பே புணையாகக் கொண்டு அருஞ்செயலாற்றவேண்டும். இத்தகைய புகழ்வீரருக்கு நான் 'தூயவீரர் பெருந்தகை* என்ற பட்டம் தந்து என் வட்ட மேடையில் இடந்தருவேன்," என்றார். அவர்களும் ஒத்து அவர் வட்ட மேடையைச் சுற்றியிருந்த நூறு இருக்கைகளை நிறைக்கலாயினர்.

---

* Kright.

Koviloor Acadamy

அவர்கள் வீரத்தைச் செயலிற்காட்ட விரைவிலேயே ஒரு தறுவாய் ஏற்பட்டது. காமிலியார்டு* நகரிலுள்ள லியோடக்ரான்† என்ற அரசர்நாட்டில் ஸாக்ஸானியரும் தீய விலங்குகளும் வந்து பேரழிவு செய்தன. ஆர்தரையும், அவர் வீரரையும், அவர்கள் சூளுரைகளையும் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட அவர், தம் நாட்டிற்கு வந்து தமக்கு உதவுமாறு ஆர்தருக்கு அழைப்பனுப்பினர்.

ஆர்தரும் அவர் வீரர்களும் சென்று பலநாள் காட்டு விலங்குகளை வேட்டையாடி அழித்தும், ஸாக்ஸானியரை நாட்டுக்கு அப்பால் துரத்தியும் நாட்டில் அமைதியை ஏற்படுத்தினர்கள். அதோடு அவர்கள் வேரோடு படும்படி காடுகளும் அழிக்கப்பட்டு நாடாக்கப்பட்டன.

காமலியர்டில் அரசன் அரண்மனைக்குள் செல்லும் போதே ஆர்தர், மாடத்தில் நின்றிருந்த லியோடகிரான் புதல்வி கினிவீயரைக்‡ கண்டு, அவள் அழகில் ஈடுபட்டு, அவளையே மணப்பதாக உறுதிசெய்துகொண்டார். இது கினிவீயருக்குத் தெரியாது. விலங்குகளை யழித்துக் காடு திருத்தியபின் அவளைக் கண்டு, அவள் காதலைப் பெற அவர் எண்ணியிருந்தார். ஆனல் காமிலட்டில் பெருமக்கள் வெளியிலுள்ள பகைவர்களை எல்லாம் திரட்டிப் படையெடுக்கச்செய்து தாமும் கிளர்ச்சி செய்ததாகச் செய்திவந்தது. எனவே, வேண்டா வெறுப்பாக அவர் காமிலட்டுக்குச் சென்றார். தம் நலனைக் கருதாது நாட்டு நலனையே எண்ணி அவர் போருக்கு முனைந்தார்.

* Cameliard. † Leodogran. ‡ Guinevere.

Koviloor Academy

ஆர்தரை எதிர்த்தவர்களுள், பெரும்பான்மை யோர் பிரிட்டனின் அரசர்களும், சிற்றரசர்களும் ஆக இருந்தனர். பெருமக்களிலும் கிட்டத்தட்ட அனை வரும் எதிரிகளுடன் சேர்ந்து போரிட்டனர். ஆர்தர் வீரர்கள் தொகையில் குறைவு. அவர்கள் தம் புதிய வீரப்பட்டத்திற்குப் புகழ்தேட அரும்பாடுபட்டுப் போர் செய்தும் அடிக்கடிப் பின்வாங்க நேர்ந்தது. ஆனால், ஆர்தர் சென்றவிடமெல்லாம் அவரின் வாள் எக்ஸ் காலிபர் எதிரிகளின் குருதி குடித்துக் கொம்மாளமடித் துக் கொக்கரித்தது. மாலையில் ஆர்தரும் வீரரும் தம் கடைசித் தாக்குதலை நடத்தி எதிரிகள் அனைவரையும் வெருண்டோடச் செய்தார்கள். பெருமக்கள் அன் றடைந்த திகில் ஆர்தர் ஆட்சி முடியும் வரை அவர்களை விட்டு நீங்கவில்லை.

போர் முடிந்த பின்னும் அமைதியை ஏற்படுத்தும் பொறுப்பும் மீந்திருந்த புறப்பகைவரை ஒடுக்கும் பொறுப்பும் ஆர்தரையும் அவர் வீரரையும் சார்ந்தன. ஆகவே, கினிவீயரைச் சென்று காண அவருக்கு நேரமில்லை. ஆயினும், கினிவீயர் இல்லாமலும் அவர் தம் வாழ்க்கை நிறைவடையாதென் றெண்ணினர். ஆகவே, தம் வீரருள் தலைசிறந்தவரான லான்ஸிலட்டை லியோடகிராமிடம் அனுப்பிப் பெண் பேசச் செய்தார்.

லியோடகிராம் முதலில் பெரிதும் தயங்கினர். ஆர்தர் ஆட்சியோ புதிய ஆட்சி. மேலும் பலர் 'அவர் அதர் பிள்ளையல்லர்; கார்லாய்ஸின் பிள்ளையோ அல்லது வேறு துணையற்ற எடுப்பப் பிள்ளைதானே,' என்று பேசிக்கொள்வதையும், பெருமக்கள் வெறுப்பதையும் கேட்டு அவர் பின்னும் கலக்கமடைந்தார். ஆனால்,

Koviloor Academy

லான்ஸிலிட்டுடன் சென்ற பெடிவியர்ப் பெருந்தகை* அவர் பிறப்பைப்பற்றி மெர்லின் கூறியதையும் அவர் கையி லிருக்கும் எக்ஸ்காலிபரின் சிறப்பையும் அவர் வெற்றி களையும் எடுத்துச் சொன்னபின் ஆர்தர் சார்பாக லான்ஸிலட் † கினிவீயர் இளவரசியைக் காண அவர் இணங்கினார்.

வாழ்க்கையின் போக்கில் காற்றில் பறக்கத்தகும் சிறிய துரும்புகள் ஊழ்வலியின் ஆற்றலிற்பட்டு மலைகளையும் வீசியெறியும் பெருஞ் சுரங்க வெடிகளாக மாறிவிடுகின்றன. ஆர்தர் நேரில் கினிவீயரை வந்து மணக்க நேராமல் லான்ஸிலட்டை அனுப்பியது அவர் வாழ்வின் போக்கையும் லான்ஸிலட், கினிவீயர் ஆகியவர்களையும் பிரிட்டனின் எதிர்காலத்தையும்கூட மிகுதியும் மாற்றும் தீவினையாக மாறிற்று. கினிவீயரின் பார்வையில் ஆர்தர் வீரமும் பெருந்தன்மையும் ஒன்றும் பெரிதாகத் தோற்றவில்லை. லான்ஸிலட்டே அவள் உள்ளங் குடிகொண்ட உரவோன் ஆயினான். அவர்க ளிருவரும் யார் சார்பில் கூடினோம் என்பதை மறந்து ஒருவருடன் ஒருவர் நட்புப்பூண்டுவிட்டனர். ஆனால் அவர்கள் நட்பு மணவினையாக மாறமுடியாதென்பதை இருவரும் உணர்ந்தனர். லான்ஸிலட் தன் தலைவனுக்கு மாறாக நடக்கத் துணியவில்லை. கினிவீயரும் ஆர்தருக்குத் தன்னை மணஞ்செய்து கொடுக்கத் தயங்கிய தன் தந்தை லான்ஸிலட்டுக்குத் தன்னை மணஞ்செய்விக்க ஒருப் படான் என்பதை அறிந்தாள். ஆகவே லான்ஸிலட்டின் கடமை யுணர்ச்சி ஒருபுறம்: ஆர்தரை மணந்தால் லான்ஸிலட் இருக்குமிடத்தில் அவன்மீதே உரிமை பெற்ற அரசியாக ஆட்சிபுரியலாம் என்ற கினிவீயரின்

---

* Sir Bedivere. † Sir Lancelot.

Koviloor Acadamy

எண்ணம் ஒருபுறமாக ஆர்தர் மணவினைக்கே உறுதி தந்தன. அத்துடன் லான்ஸிலட் கினிவீயரை யன்றி வேறு எப் பெண்ணையும் விரும்புவதில்லை என்றும், கினிவீயர் ஆர்தரை மணந்து கொள்வதானுல் தான் மணமே யில்லாதிருந்து விடுவதாகவும் கூறவே, கினி வீயரின் தன்னலவேட்கை நிறைவுபெற்றது. தான் ஈடுபட்ட இத் தன்னலவாழ்க்கை ஆர்தரை வஞ்சித்த தாகுமே என்பதை இரண்டகமும் சூழ்ச்சியும் படைத்த அவளுள்ளம் உணரவில்லை.

ஆர்தர் கினிவீயரை வரவேற்றுக் காமிலட் நகரெங் கும் ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்று அரண்மனை புகுந்தார். அவ் இளவேனில் பருவத்தில் நறுமலர்க ளிடையேயும், இனிய பறவைகளின் இசையிடை யேயும் ஆர்தர் கினிவீயரின் அழகையும் அவள் இனிய குரலையுமே உணர்ந்தார். ஆனுல், அதேசமயம் கினி வீயர் அவற்றிடையே லான்ஸிலட் வீரஉருவையும், லான்ஸிலட் வீரக்கழலோசையையுமே உணர்ந்தாள்.

காமிலட் மக்கள் ஆரவாரத்திடையேயும் வட்ட மேடை வீரர் கேளிக்கைப் போட்டிகளிடையேயும் ஆர்தர் கினிவீயரை மணந்து அவளை அரசியாகத் தன் அரசிருக்கையில் கொண்டார்.

இச் சமயம் ரோமிலிருந்து வழக்கமான திறையைப் புதிய அரசனுன ஆர்தரிடமிருந்தும் பெறுவதற்காகத் தூதன் வந்தான். "நாட்டைப் பாதுகாக்க முன் வராத பேரரசருக்குத் திறை ஏன்?" என்று ஆர்தர் கேட்டு விடை யனுப்பினுர். அதன்பின் ரோமர் படை ஒன்று வந்திறங்கிற்று. ஆர்தர் வீரர்கள் அவர்களை முறியடித்து ஓட்டினர்.

Koviloor Acadamy

பிரிட்டானியரிடையே தனித்தனி நின்று ஒற்றுமையைக் கெடுத்து உள்நாட்டுப் போர்களும் சச்சரவுகளும் விளைவித்து வந்த சிற்றரசர்களையும், குறுநில மன்னர்களையும் ஆர்தரின் வீரர் சென்றடக்கினர் ஆர்தர் பிரிட்டன் முழுமைக்கும் பேரரசரானார். பிரிவுபட்டிருந்த பிரிட்டானியரைத் தனித்தனியாக ஆடுகள் போல் ஸாக்ஸன் கடற்கொள்ளைக்காரர்கள் கொத்தி வந்தனர் ஆர்தர் பிரிட்டன் படைகளனைத்தையும் திரட்டித் தம் வீரருதவியுடன் அவர்களைக் கண்டவிடமெல்லாம் முறியடித்தார். மொத்தம் பன்னிரண்டு போர்கள் நிகழ்ந்தன. பன்னிரண்டிலும் பிரிட்டானியருக்கே வெற்றி கிடைத்தது. கடைசிப் போர் பேடன் குன்றில்* நிகழ்ந்தது. அத்துடன் ஸாக்ஸானியர் பிரிட்டன் இனி நமக்குற்ற இரையல்ல என்றெண்ணி வேறு நாடுகளில் தம் கவனத்தைச் செலுத்தினர்.†

ஆர்தரின் வீரர்கள் செய்த அருஞ் செயல்கள் பல. அவற்றால் ஆர்தர் ஆட்சி புகழடைந்தது. அவற்றுட் சிலவற்றை அடுத்து வரும் பக்கங்களில் காணலாம்

---

* Badon Hill

† ஆர்தர் காலத்துக்குப்பின் அவர்கள் மீட்டும் வந்து கொள்ளையடித்ததுடன் நில்லாது குடியேறி நாட்டில் பெரும்பகுதியையும் கைப்பற்றினர். அவர்களே இன்று ஆங்கிலேயர் என்று அழைக்கப்படும் இங்கிலாந்துக் குடிகள் பழைய பிரிட்டானியர் மேற்கேயுள்ள மலை நாடுகளாகிய வேல்ஸிலும், கார்ன்வால், கிளாடு ஆகிய இடங்களிலும் சென்று தங்கினர். அவர்களில் பெரும்பகுதியார் இன்று வேல்ஸில் வாழும் வெல்ஷ் மக்கள் ஆவர்

Koviloor Acadamy

உ. லான்ஸிலட் பெருந்தகையின் வீரம்

ஆர்தர் அரசருக்கு வலக்கையாய் இருந்து அவர் போர்களில் எதிரிகளைத் துரத்தியடித்து அவர் பேரரசை நிலைநிறுத்த உதவிய பெருவீரர் லான்ஸிலட்டே. அவர் ஆர்தர் வட்டமேடை வீரருள் தலைசிறந்தவராயிருந்ததுடன் அவருக்கு ஒப்பற்ற தோழராகவும் இருந்தார். ஆயினும் அவருக்கு ஆர்தர் அரண்மனையிலிருந்து விருந்து வாழ்வு வாழப் பிடிக்கவில்லை. நாடெங்கும் சென்று காடுகளிலும் ஒதுக்கிடங்களிலும் மறைந்து மக்களைத் துன்புறுத்திவரும் ஆர்தரின் பகைவரைப் போரிட்டு வென்றழித்துத் தம் புகழைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். சிறப்பாக ஆற்றுக் கடவருகிலுள்ள மாளிகைத் தலைவனாகிய துர்க்கைன்* என்ற கொடிய வீரனை அழிப்பதிலேயே அவர் மிகவும் கருத்துக்கொண்டார். இந்நோக்கத்துடன் அவர் தம் மருமகனாகிய லயோனெல் பெருந்தகை†யுடன் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

அந்நாளில் பிரிட்டனெங்கும் நிறைந்திருந்த காட்டு வழிகளில் சுற்றியலைந்து மிகவும் களைப்படைந்து லான்ஸிலட் ஒரு மரத்தடியில் சோர்ந்து கண்ணயர்ந்து உறங்கினார். லயோனெல் பெருந்தகை அவரைக் காத்து அருகில் நின்றிருந்தான்.

அச்சமயம் காற்றினும் கடுக மூன்று வீரர் குதிரை மீதேறியோடினர். நெடிய பாரிய உடலுடைய ஒரு முரட்டுவீரன் அவர்களைப் பின்பற்றித் துரத்திவந்தான். அவன் கொடிய ஈட்டியால் அவர்களைக் காயப்படுத்தி

---

* Sir Turquine of the Manor. † Sir Lionel.

Koviloor Acadamy

அதன்பின் அவரவர் குதிரைகளின் கடிவாளங்களால் பிணித்துக் கல்லிலும் முள்ளிலும் கட்டியிழுத்தான். இக்கொடுமையைப் பார்க்கப்பொறுக்காமல் லயோனெல்

மூன்று குதிரைவீரரை முரட்டுவீரன் துரத்திச் செல்லுதல்

லான்ஸிலட்டை எழுப்பக்கூடத் தாமதிக்காது முரட்டு வீரன்மீது பாய்ந்தான். ஆயினும் முரட்டுவீரன் லயோனெலைவிடப் பன்மடங்கு வலிமையுடையவனாயிருந்த படியால் லயோனெலையும் மற்ற வீரர்களைப்போலவே கட்டியுருட்டி இழுத்துக்கொண்டு சென்று தன் மாளிகையில் சிறையிட்டான். அங்கு முன்பே பல வீரர்கள்— ஆர்தர் வட்டமேடை வீரர் பலர் உட்பட சிறைப்பட்டிருந்தனர். அவர்களனைவரையும் காலை மாலை குதிரைச் சவுக்கால் குருதி கொப்புளிக்குமட்டும் அடிப்பதே அவனுடைய நாள்முறை விளையாட்டாயிருந்தது.

Koviloor Acadamy

இவ்வீரன் வேறு யாருமல்லன்; லான்ஸிலட் பெருந்தகை தேடிக்கொண்டிருந்த கொடியவீரன் துர்க்கைனே. அவன் லயோனெலையும் பிறரையும் அடைத்த மாளிகையே ஆற்றுக்கடவை அடுத்த அவன் மாளிகை.

துர்க்கைனின் கொடுமைகளைக் கேட்டு அவனை எதிர்க்கும் எண்ணத்துடன் எக்டார் பெருந்தகை* என்ற ஆர்தரின் இன்னொரு வீரனும் அப்பக்கம் வந்தான். துர்க்கைன் மாளிகையருகே ஒரு மரத்தில் ஆர்தர் வீரர் பலரின் கேடயங்களைக் கண்டு அவன் சீற்றமும் மன வருத்தமும் கொண்டு மாளிகையை நோக்கிப் புறப் பட்டான். அப்போது வேட்டையாடி மீண்டு வந்து கொண்டிருந்த துர்க்கைன் அவனைப் பின்புறமிருந்து தாக்கினான். எக்டார் தன் திறமெல்லாங் கொண்டு அவனைத் தாக்கியும் பயனில்லாமல் போயிற்று. அவனைத் துர்க்கைன் கீழ்ப்படியும்படி கோரியும் தூய வீரனாகிய எக்டார் அதற்கு இணங்கவில்லை. ஆகவே துர்க்கைன் அவனையும் மற்றவர்களைப்போல் முள்ளிலும் கல்லிலும் கட்டி இழுத்துச் சிறையிலிட்டுத் துன் புறுத்தினான். சிறையில் எக்டார் லயோனெலைக் கண்டு வியப்படைந்து 'லான்ஸிலட் எங்கே?' என்று கேட்டான். லயோனெல் நடந்த செய்திகளை விரித்துக் கூறி 'லான்ஸி லட்டைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை,' என்று சொன்னான்.

இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கிடையிலும் லான்ஸிலட் உறங்கிக்கொண்டுதானிருந்தார். நெடு நேரம் சென்று எழுந்தபோது லயோனெலைக் காணாமல் அவர் அவனைத் தேடலானார். அப்போது எதிரில் வந்த

* Sir Ector

Koviloor Academy

கந்தை ஆடை உடுத்த ஒரு மாது தன்னைத் துன்புறுத்தும் ஒரு போலிவீரனிடமிருந்து தன்னை விடுவிக்கும்படி கோரினாள். அங்ஙனமே செய்தபின் அம்மாது துர்க்கைனைப் பற்றியும், அவனால் கொடுமைக்குட்

கந்தை ஆடை அணிந்த பெண் துர்க்கைனின் கொடுமைகளை லான்ஸிலெட்டிடம் எடுத்துரைத்தல்

படுத்தப்படும் வீரரைப்பற்றியும் கூறினாள். லான்ஸிலட் அவள் காட்டிய வழியே துர்க்கைனின் மாளிகை நோக்கிச் சென்றார்.

Koviloor Acadamy

லான்விலெட் தர்க்கைனை வீழ்த்துதல்

Koviloor Academy

வழியிலேயே துர்க்கைன் காயம்பட்ட வீரன் ஒருவனை இழுத்துக்கொண்டு வந்தான். லான்ஸிலட் அவ் வீரனை விடுவிக்கும்படி துர்க்கைனுக்கு ஆணையிட்டார். துர்க்கைன் மறுக்கவே, லான்ஸிலட் அவன் மீது போர் தொடங்கினார். லான்ஸிலட்டின் வாள் வீச்சுக்கள் தான் எதிர்பார்த்ததை விடக் கடுமையாயிருக்கவே, துர்க்கைன் அவரை நோக்கி, உன் வலிமையைப் பார்க்க 'நீ என் மாபெரும் பகைவன் லான்ஸிலட்டிடம் பழகியவன்போலிருக்கிறதே!' என்றான். லான்ஸிலட், "நான் லான்ஸிலட்டுடன் பழகியவனல்ல; லான்ஸிலட்டேதான்! உன் முடிவு நெருங்கிவிட்டதாகையால் உன் முழுத்திறமையையும் காட்டிப் போர் செய்க," என்றான்.

சிறிது நேரத்தில் துர்க்கைன் பிணமாய் நிலத்தில் வீழ்ந்தான். காயம்பட்டுத் தூக்கிக்கொண்டுவரப்பட்ட வீரனாகிய கஹேரிஸ் பெருந்தகை* விடுவிக்கப்படவே அவன் துர்க்கைன் வேலையாளிடமிருந்த திறவுக்கொத்தை வாங்கிக்கொண்டு சிறைப்பட்ட வீரரை விடுவிக்கச் சென்றான்.

லான்ஸிலட் தம் வீரர்களைக்கூடப் பார்க்கத் தங்கவில்லை. அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு காமிலட்டுக்கு வரும் வேலையைக் கஹேரிஸினிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, அவர் மேலும் சென்று, இன்னும் பல தீய வீரரையும் மாயாவி வஞ்சகர்களையும் அழித்துப் பிரிட்டன் முற்றிலும் அமைதியைப் பரப்பினார். இறுதியில் ஆர்தர் நடத்திய ஒரு விருந்தினிடையே அவர் வந்து அரசனையும் தாம் விடுவித்த வீரரையும் கண்டு இன்புற்று வாழ்ந்தார்.

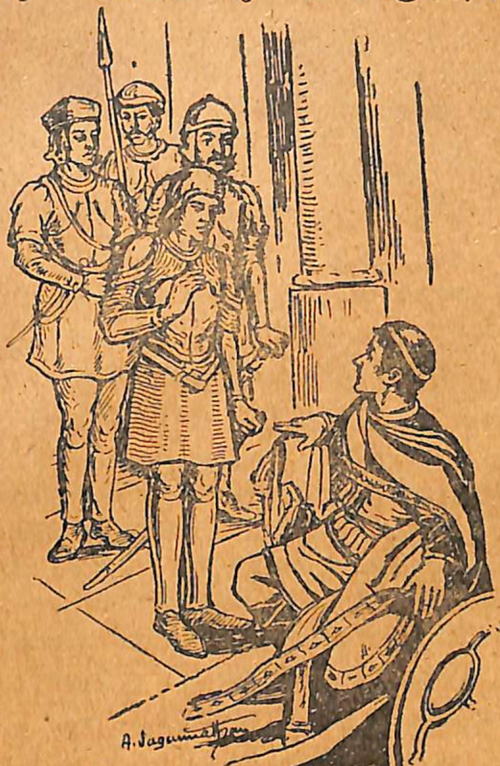
---

* Sir Gaheris.

Koviloor Acadamy

ரு. காரத் பெருந்தகையின் அருஞ் செயல்கள்

விட்ஸன்* என்ற விழாக் காலத்தில் ஆர்தர் யாருக் காவது ஒருதவி செய்தல்லாமல் உணவு கொள்வ தில்லை. ஓராண்டு அவ் விழாவின்போது அவர் அரண்

ஆர்தரும் குதிரைவீரரும்

மனை அலுவலாளாகிய கவெய்யின் பெருந்தகை ஆர்த ரிடம் வந்து, மூன்று குதிரை வீரர் வெளியே காத்திருப் பதாகக் கூறினர். அவர்கள் உள்ளே வந்தவுடன்

---

* Whitson.

Koviloor Acadamy

முதல் வீரன் ஆர்தர்முன் மண்டியிட்டு நின்று "அரசே! எனக்கு மூன்று வரங்கள் வேண்டும். ஒன்றை இப்போதே பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற இரண்டையும் அடுத்த ஆண்டில் கோருவேன்,' என்றான்.

ஆர்தர், "அப்படியே ஆகட்டும்; உனக்கு வேண்டுவதைக் கேள்," என்றார்.

வீரன், "ஓர் ஆண்டுக் காலம் எனக்கு அரண்மனையில் அடிசில் வேலையைத் தந்து உண்டியும் உடையும் தருக," என்றான். அரசர் அப்படியே உத்தரவிட்டார்.

பின் அரசர் வீரனிடம் "உன் பெயர் என்ன? நீ யார்? எவ்விடத்திலிருந்து வந்தாய்?" என்று கேட்டார். வீரன் "சிலகாலம் இவற்றை மறைவாக வைத்திருக்க விரும்புகிறேன்" என்றான். அரசர் அதற்கும் இணங்கினார்.

வீரன் ஓர் ஆண்டுக்காலம் வேலைக்காரருடன் வேலைக்காரனாய் வாழ்ந்து வந்தான். ஆனால் என்ன தொழில் செய்தாலும் அவன் தன் கைகளை அழுக்கடையாமல் தூய்மையாக வைத்துக்கொண்டான். அது கண்ட வேலைக்காரர் அவனை 'அழகிய கையன்' என்று பொருள்படும்படி பொமேன்ஸ்* என்று அழைத்தனர்.

அடுத்த ஆண்டு விட்ஸன் விழாவின்போது தூய வெள்ளிய ஆடை உடுத்த லினெட்† என்ற ஒரு மங்கை அரசனிடம் வந்து "அரசே! என் தலைவி லியோனிஸ்‡ பெருமாட்டியின் மாளிகையைச் செவ்வெளி நாட்டுச் சிவப்பு வீரன்§ முற்றுகையிட்டுத் தொல்லை தருகிறான்.

* Sir Beaumains. † Linet. ‡ Lady Liones.
§ Red Knight of the Red Lawns.

Koviloor Academy

உங்கள் வீரருள் ஒருவனை அனுப்பி அவளை மீட்டுத் தருமாறு வேண்டுகிறேன்,'' என்றாள்.

அரசர் அவளுக்கு விடை தருவதற்கு முன்னால் போமேன்ஸ் முன் வந்து, "அரசே! ஓர் ஆண்டுக்கு முன் நான் கோரிய இரண்டு வரங்களும் நிறைவேற வேண்டும் நாள் இது. என்னை இம்மாதுடன் லியோனிஸ் பெருமாட்டியை மீட்குப்படி அனுப்புவது ஒரு வரம். வட்டமேடை வீரருள் தலைமைகொண்ட லான்ஸிலட் பெருந்தகையை என்னுடன் அனுப்பி நான் வேண்டும் போது என்னை வீரனுக்குவிப்பது மற்றொரு வரம்,'' என்றான்.

மன்னர் மகிழ்ச்சியுடன் இணங்கினார். ஆனால் லினெட் என்ற பெயருடைய அம்மங்கை முகம் கோணிற்று. "பெரும் புகழ்பெற்ற அரசரென்று இவரிடம் வந்தால், என்பின் மாண்புமிக்க தலைவியை மீட்க ஒரு தூய வீரனை அனுப்பாமல், அதற்கு மாறாக முகத்திலடித்ததுபோல ஒரு பணிப் பையனையா அனுப்புவது?'' என்று அவள் முனகிக்கொண்டாள்.

போமென்ஸ் அவள் முகச் சுளிப்பைக் கவனியாமல் அவள் பின் சென்றான். மன்னனிடம் அவன் கேட்டுக் கொண்டபடியே லான்ஸிலட் பெருந்தகையும் அவனுடன் சென்றார்.

அரண்மனையை விட்டு வெளியே வரும்போது போமென்ஸ் முன் ஒரு சிறுவன் நல்ல கவசத்துடனும் ஓரழகிய குதிரையுடனும் காத்து நின்றான். போமென்ஸ் கவசத்தை அணிந்து குதிரையை நடத்திக்கொண்டு சென்றான்.

Koviloor Academy

போமென்ஸ் அடிசிற் கூடத்தில் வேலையாளாயிருக்கையில் அவனையும் பிறவேலையாட்களையும் அப்பகுதியின் தலைவரான கேப் பெருந்தகை கொடுமையாக நடத்தி வந்தார். தம் கீழ் வேலையாளாய் இருந்தவன் பெரிய வீரனாக முயற்சி செய்வது அவருக்குப் பொறுக்கவில்லை. " ஆர்தராகட்டும்; வேறு யாராகட்டும்; என்கீழ் வேலை செய்யும் வேலையாளை என் இணக்கமின்றி வெளியே போகச் சொல்ல யாருக்கும் உரிமை கிடையாது," என்று கூறிக்கொண்டு அவர் போமென்ஸைத் தடைசெய்ய வந்தார். போமென்ஸ் அவரிடம், "உம் வேலையின் மதிப்புப் பெரிதுதான். ஆனால் உமது உள்ளம் சிறுமைப்பட்டது. ஒருவர் தமக்கு மேலுள்ளவரிடம் கெஞ்சுவதில் பெருந்தன்மையில்லை. கீழ் உள்ளவரிடம் பரிவு காட்டுவது தான் பெருந்தன்மை என்பதை அறியாத நீர் ஒரு வீரரா?" என்றான்.

கேப் பெருந்தகைக்குச் சினம் மூக்கையடைத்தது. அவர் தம் வாளின் பின்புறத்தால் அவனைத் தட்ட எண்ணினார். போமென்ஸ் தன் வாளுறையால் அதனைத் தடுத்து வீசி எறிந்தான். பின்னும் அவர் எதிர்க்க, போமென்ஸ் அவரை எளிதில் வீழ்த்தி, " ஆர்தரிடமே சென்று மன்னிப்புப் பெறுவீராக," என்று கூறி அனுப்பினான்.

அதன்பின் போமென்ஸ் லான்ஸிலட்டிடம் மண்டியிட்டு நின்று, "என் வீரத்தை ஓரளவு உமக்குக் காட்டினேன்; என்னை வீரனாக்குக," என்றான். லான்ஸிலட் அகமகிழ்வுடன் தம் வாளால் அவன் தலையைத் தொட்டு " நீ ஆர்தர் வீரருள் ஒருவனாய் எழுந்து பணியாற்றுக," என்றார்.

Koviloor Academy

அவர் விடை கொள்ளுமுன் போமென்ஸ் அவரிடம் நம்பகமாகத் தான் இன்னான் என்பதைத் தெரிவித்தான். அவன் வேறு யாருமல்லன்; கவேயின் பெருந்தகையின்

லான்ஸிலெட் போமேன்ஸை வீரனாக்கல்

தம்பியும், ஆர்தரின் மருமகனுமாகிய காரெத்தே * என்று கேட்டு லான்ஸிலட் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டார்.

போமென்ஸ் என்று இதுகாறும் அழைக்கப்பட்ட காரெத் பெருந்தகை தன் குதிரையை விரைவாகச் செலுத்தி லினெட்டைப் பின்பற்றினான்.

தற்பெருமையும் வீம்பும் மிக்க லினெட் காரெத்தை அருகில்கூட வரவொட்டாமல் அவமதிப்புடன் நடத்திக் கடுமொழிகள் பேசினாள். "சீ! என் அருகில் வராதே!

* Gareth

Koviloor Academy

என்னதான் உடைமாற்றினலும் நீ அண்டி வரும்போது கறிச்சட்டி நாற்றம் வீசுகிறது. அகப்பைகளைக் கழுவும் இக் கையா சூரர்களையும் கலங்கவைத்த செவ்வீரனை எதிர்க்கப்போகிறது? வேண்டாம்! என் தலைவியை மீட்க நான் வேறு யாரையாவது பார்த்துக்கொள் கிறேன். நீ சட்டி துடைக்கத்தானே போ," என்ருள்.

காரெத் சற்றும் அவள் அவமதிப்பைப் பொருட் படுத்தாமல் பணிவுடன், "அம்மணி! செவ்வீரனை எதிர்க்க முடியாவிட்டால் இறப்பது நான்தானே? நான் இறந் தால் கேடொன்றும் இல்லை. என் பணியை முற்றுவிக்க ஆர்தரிடம் வேறு வீரர்கள் இருக்கிருர்கள். ஆனல் நான் வெற்றி பெற்ருல் உங்கள் அவமதிப்பெல்லாம் எனக்கும் என் தலைவர் ஆர்தருக்கும் பெரும் புகழாக மாறுமன்ருே?" என்ருன்.

லினெட் அப்போதும் சீறிக்கொண்டு, "வெற்றி பெற்ருல்!........அத்தைக்கு மீசை முளைத்தால் சிற்றப்பா தான்,' என்று குத்தலாகப் பேசிவிட்டுக் குதிரையை அதட்டி முன் செலுத்தினள்.

வழியில் ஒரு மனிதன் காரெத் பெருந்தகையிடம் ஓடிவந்து 'ஐயையோ என் தலைவரைப் பாதுகாப்பா ரில்லையா? ஆறு திருடர்கள் சேர்ந்து அவரைக்கட்டி வைத்து உதைக்கிருர்களே,' என்று கதறினன்.

காரெத் பெருந்தகை அம்மனிதன் காட்டியவழியே சென்று அவன் தலைவனை மீட்டான். திருடர்களில் மூவர் கொலையுண்டனர். ஓடிச்சென்ற மற்றவர்களுள் மூவர்களையும் காரெத் விடாது துரத்திக் கொன்றபின் மீண்டும் தற்பெருமைமிக்க அம்மாதைப் பின்தொடர்ந் தான். அவன் போரிட்ட வீரத்தை பார்த்திருந்தும்

Koviloor Academy

அவள் அவனிடம் தான் காட்டிய புறக்கணிப்பையும் அவமதிப்பையும் விடவில்லை.

காரெத்தும் லினெட்டுப் ஓர் ஆற்றைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. ஆற்றில் பாலம் எதுவுமில்லையாத தால் ஆழமற்ற ஒரு பகுதியில்தான் கடந்து செல்ல வேண்டும். ஆனால் அவ்விடத்துக்கெதிராக மறு கரையில் இரண்டு வீரர் நின்று 'இதைக் கடந்து செல்லக்கூடாது' என்றனர். மாது காரெத்தை நோக்கி 'இவர்களை உன்னால் எதிர்க்க முடியுமா? உனக்கு அச்சமாயிருந் தால் வேறு சுற்றுவழியில் செல்லலாம்,' என்றாள். காரெத் "அம்மணி! தங்கள் அவமதிப்பையெல்லாம் நான் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆயினும் இரண்டு தடவை நான் போரிடுவதைக் கண்டபின்னும் உங்களுக்கு ஏன் இந்த அவநம்பிக்கை" என்று கூறிக்கொண்டே குதிரையை ஆற்றினுள் செலுத்தினான். ஆற்றுநடுவில் வந்து அவனை எதிர்த்த முதல் வீரன் வெட்டுண்டுபோக ஆறெல்லாம் அவன் குருதியால் சிவப்பாயிற்று. இரண் டாவது வீரனும் அதுபோலவே காரெத் வாளுக்கு இரையானான்.

மாலையில் அவர்கள் ஒரு மரத்தடியில் கறுப்புக் கவசமணிந்த ஒரு வீரனைக் கண்டனர். கறுப்புச் சேணமிட்ட கருங்குதிரை ஒன்று ஒரு மரத்தில் கட்டப் பட்டிருந்தது. மரக்கிளையில் பறந்துகொண்டிருந்த ஒரு கருங்கொடியின் பக்கம் ஊதுகுழல் ஒன்று தொங்கிற்று. கறுப்பு வீரன் லினெட்டை நோக்கி "இவன்தான் ஆர்தர் அனுப்பிய வீரனோ! அப்படி யானால் குழலை ஊதி என்னுடன் போருக்கு வரட்டும்," என்றான்.

Koviloor Acadamy

லினெட் "இவன் வீரன் அல்லன். கறிச்சட்டி கழுவும் வேலைக்காரன்," என்றாள்.

காரெத் "அவள் கூறுவது முழுப் பொய்; என் கை சிலகாலம் கறிச்சட்டி கழுவியது உண்டாயினும் என் நாக்கு இவ்வளவு பொய் சொல்லியறியாது; என் செவியும் இவ்வளவு பொய் சொல்லிக் கேட்டதில்லை," என்று கூறிவிட்டுக் குழலை ஊதினான்.

காரெத்தும் கறுப்பு வீரனும் நெடுநேரம் சண்டையிட்டனர். இறுதியில் கறுப்பு வீரன் கொல்லப்பட்டு வீழ்ந்தான். தன் கவசத்தையும் தலையணியையும் விடக் கறுப்பு வீரன் கவசமும் தலையணியும் சிறந்தவை என்று கண்டு காரெத் அவற்றை அணிந்துகொண்டு புறப்பட்டான்.

சற்றுத் தொலைவு சென்றதும், கறுப்பு வீரனின் உடன் பிறந்தானாகிய பச்சை வீரன் எதிரே வந்தான். அவன் காரத்தைக் கறுப்புவீரன் என்றெண்ணி வணக்கம் செய்யப்போனான். அதற்குமுன் மாது அவனைத் தடுத்து, "இவன் உன் உடன் பிறந்தானுமல்ல; உன்னைப் போன்ற வீரனுங்கூட அல்ல. மிக இழிந்த பிறப்புடைய ஒரு சமையல் வேலைக்காரனே. அதோடு அவன் உன் உடன்பிறந்தானாகிய கறுப்பு வீரனைக்கொன்று விட்டு அவன் உடையையும் அணிந்து வந்திருக்கிறான். அவனிடம் பழிக்குப்பழி வாங்கி என்னைப் பிடித்த இப் பீடையையும் அகற்றுவாய் என்று நம்புகிறேன்," என்றாள்.

நன்றிகெட்ட லினெட்டைக் கடுமையாக ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டுக் காரெத் பச்சைவீரனைத் தாக்கத் தொடங்கினான். காரத்தின் வாள் வீச்சைத்

Koviloor Acadamy

தாங்கமாட்டாமல் பச்சைவீரன் பணிந்து உயிருக்கு மன்ருடினுன். காரெத் தான் அழைக்கும்போது தன் வீரருடன் ஆர்தர் அரண்மனைக்கு வந்து மன்னிப்புப் பெற்று அவர் பணியில் ஈடுபடவேண்டும் என்று உறுதி மொழி வாங்கிக்கொண்டு அவனை விடுவித்தான். அவனும் நன்றியுடன் காரெத்தை வணங்கிச் சென்ருன். போகும்போது மாதை நோக்கி 'பெருந்தன்மை மிக்க இவ்வீரனை அவமதிப்பது உனக்கு அழகன்று. நன்றியு மன்று. அவனைப் பாராட்டி மேன்மை அடைக,' என்று கூறி அகன்ருன்.

பச்சைவீரனைப்போலவே கறுப்பு வீரனுக்குச் சிவப்பு வீரன் என்று இன்னேர் உடன்பிறந்தான் இருந்தான். அவனும் எதிர்ப்பட்டுத் தோற்றுத் தன் அறுபது வீரருடன் ஆர்தர் அரண்மனைக்கு வருவதாகக் கூறி அகன்ருன்.

லினெட் மனத்தில் காரெத்தைப் பற்றிய எண்ண முற்றும் மாறுதல் அடைந்தது. தான் அவமதிக்க அவ மதிக்க அவன் எதிர்க்காது பணிவதையும், தான் கடுஞ் சொல்கூறிப் புண்படுத்துந்தோறும் அவன் மேன்மேலும் இன்சொல்லே வழங்கி வருவதையுங் கண்டு, அவள் தான் இதுவரை அவனைக் கடுமையாக நடத்தியதற்கு வருந்தி, மிகவும் பணிவுடனும் கழிவிரக்கத்துடனும் மன்னிப்புக் கோரினுள். "இன்ன செய்தாரையும் நன்மையைச் செய்து ஒறுக்கும் தாங்கள் இழிபிறப்பு உடையவராய் இருக்க முடியாது. தங்கள் உண்மை நிலையறியாது இகழ்ந்ததற்கு ஆயிரம் தரம் தங்களிடம் நான் மன்னிப்பு கோரவேண்டியவளாகிறேன்," என்று அவள் வாய்விட்டுக் கூறினுள். தீமைக்கே நன்மை செய்த பெருந்தகையாகிய காரெத் அவள் மனமாற்ற

Koviloor Academy

மடைந்ததற்கு மகிழ்ந்து அதைப் பாராட்டுமுறையில் தான் இன்னான் என்பதை அவளிடம் நம்பகமாகக் கூறினான்.

லயானிஸின் மாளிகைக்கு வெளிப்புறமுள்ள ஒரு படர்ந்த மரத்தில் கவசமணிந்த பல வீரர்கள் விழுதுகள் போல் கட்டப்பட்டுத் தொங்கினர். அதைக் கண்டு காரெத்தின் உள்ளம் பொங்கியெழுந்தது. அவர்கள் அனைவரும் லியோனிஸ் பெருமாட்டியை மீட்கவந்து தோல்வியை யடைந்து செவ் வெளிநாட்டுச் செவ்வீரனால் தூக்கிடப்பட்டவர்கள் என்பதை காரெத்துக்கு லினெட் கூறினாள்.

காரெத் அம்மரத்தில் தொங்கிய ஒரு குழலை ஊதியதும் செவ்வீரன் கவசமணிந்து முன் வந்தான். மாளிகையிலிருந்த லியோனிஸ் பெருமாட்டி குழல் ஓசை கேட்டுப் பலகணியில் வந்து காரெத்தின் போரைக் கவனித்து நின்றாள். அவள் அப்போது அவனைத் தன் கனிந்த பார்வையால் ஊக்கியும் வந்தாள். பலமணிநேரம் கடுஞ்சண்டை நடந்தது. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் வெட்டவும் குத்தவும் தள்ளவும் பார்த்தனர். இறுதியில் செவ்வீரன் கை தாழ்ந்தது. அவன் உடல்வலிமையும் தளர்வுற்றது. அவன் பணிந்து, "ஐய! உம் தாக்குதல்களை நிறுத்துக. நான் இனி உமது ஆள். உம் விருப்பப்படி நடப்பேன்," என்றான்.

காரெத், "நீ எனக்குப் பகைவனல்ல. நீ செய்த தீங்கெல்லாம் என் தலைவி லியோனிஸ் பெருமாட்டிக்கே. அவளை மீட்க வந்த வீரரெத்தனையோ பேரை நீ கொன்றிருக்கின்றாய்! அவளிடமே மன்னிப்புப் பெற்று உயிரை

Koviloor Acadamy

காரத் செவ்வீரனோடு போரிடல்

Koviloor Academy

அவள் தருங் கொடையாகப் பெறுக,'' என்றான். லியோனிஸ் பெருமாட்டியிடம் மன்னிப்புப்பெற்றுச் செவ்வீரன் விடுதலையடைந்தான். அதன்பின் காரெத் அவனைக் காமிலட்டுக்கு அனுப்பி ஆர்தரிடம் அமரு மாறு கூறினான்.

லியோனிஸ் பெருமாட்டி காரெத்தை அன்புடன் வரவேற்றாள். ஆயினும் அவள் அவனிடம் "உன் வீரவாழ்வு இப்போதே தொடங்கி இருக்கிறது. அதனைப் பிஞ்சிலேயே நான் தடைசெய்யக்கூடாது. இன்னும் பன்னிரண்டு திங்கள் வீரமாதின் அருள் வழி நின்று மீண்டும் வருக. நான் உன் புகழையே என் உயிராய்ப் போற்றிநின்று உன்னை யடைவேன்,'' என்றாள்.

போமேன்ஸ் என்ற பெயர் துறந்து காரெத் என்ற பெயருடன் மன்னரும் மன்னவையும் மகிழ்ந்து பாராட்டக் காரெத் பல அரும் பெருஞ் செயல்களாற்றி ஓராண்டிலேயே நூறாண்டுப் புகழ்பெற்று தன் உள்ளத் திறைவியாகிய லியோனிஸ் பெருமாட்டியை மணந்தான். அவன் உடன்பிறந்தானாகிய கவெயின் பெருந்தகை லியோனிஸ் பெருமாட்டியின் தோழியாகிய லினெட்டை மணந்துகொண்டான்.

Koviloor Academy

௯. கெரெய்ன்டின் திருமணம்

பிரிட்டனின் அரசராகிய ஆர்தரின் அரண்மனே வேடர் சிலர், காட்டில் மிகப் பெரியதும் பால் நிற முடையதுமாகிய ஒரு மானேக் கண்டதாக வந்துரைத் தார்கள். கினிவீயர் அரசிக்கு எப்படியும் அம்மானேப் பிடித்துக்கொண்டு வரவேண்டும், என்ற அவா ஏற் பட்டது. உடனே அவள் தன் சேடியருடனும் வேட ருடனும் காட்டுக்கு வேட்டையாடப் புறப்பட்டாள். டெவன் வட்டத்தைச் சார்ந்த புகழ்பெற்ற வீரனுகிய கெரெயின்டும் உடன் சென்ருன்.

நெடுநேரம் காட்டிலலேந்து பார்த்தும் மான் அவர்கள் கையிற் படாமல் மறைந்துவிட்டது. உச்சி வேளேயானதும், இனி வேட்டையாடமுடியாதென்று அவர்கள் ஒரு மரத்தடியில் வந்து இளேப்பாறி யிருந்தனர். அப்போது அப் பக்கமாக ஒரு மங்கையும், அவளேப் பின்பற்றி ஒரு வீரனும், அவர்கள் பணிப்பைய ஞகிய குள்ளன் ஒருவனும் விரைவாகச் சென்றனர். அவ் வீரன் யார் என்று அறிந்து வரும்படி அரசி தன் சேடியருள் ஒருத்தியை அனுப்பினுள். அவர்கள் சற்றும் அச் சேடியைப் பொருட்படுத்தாது உரை யாடாமல் சென்றனர். அதுமட்டுமன்றி வீரன் துடுக்குத்தனமாகத் தன் சாட்டையால் தோழியை ஓங்கி அடித்துவிட்டுச் சென்ருன்.

கெரெயின்டு இதனேக் கண்டதும், மிகவும் சினங் கொண்டு அவர்களிருப்பிடத்தையறிந்து 'அவர்களுக்குச் சரியான தண்டனே கொடுத்து வருகிறேன்,' என்று புறப்பட்டான்.

Koviloor Academy

கெரெயின்டு நெடுந்தொலைவு அவர்களைப் பின் பற்றிச் சென்று இறுதியில் ஒரு நகரையடுத்துக் காணப் பட்ட ஒரு பெருங் கோட்டையில் அவர்கள் நுழைவதைக் கண்டான். வாயில்காப்போன் அவனைக் கோட்டையினுள் நுழைய விடாமல் வாயிலை அடைத்து விடவே, 'எப்படியும் இனி இந் நகரில் தங்கி இவர்களை ஒரு கைபார்த்துவிட்டுச் செல்வோம்,' என்று எண்ணிக் கொண்டு நகரினுள் நுழைந்தான்.

நகரில் அன்றைய இரவு முற்றும் விளக்கொளியில் மக்கள் விரைந்து வேலை செய்தும் பரபரப்புடன் ஓடி யாடியும் விழாவுக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்கள் செய்பவர் போற் காணப்பட்டனர். 'செய்தி யாது?' என்ற கேள்விக்கு யாரும் மறுமொழி தரக்கூட நேரமின்றிப் பரபரப்புடன் அவனைக் கடந்து சென்றனர். தங்க இடமாவது கிடைக்குமா என்று தேடிப்பார்த்தான்; அதற்கும் வழியில்லை இறுதியில் ஒரு கிழவன் 'இன்று உனக்கு இடம் வேண்டுமானால் ஒரே ஒரு இடம் தானுண்டு. நகருக்கு வெளியில் பாழாய்க் கிடக்கும் பழைய கோட்டைக்குச் செல்க,' என்றான்.

கெரெயின்டு அங்ஙனமே நகர்ப்புறத்துக்கு மீண்டும் வந்தான். வீரனும் மங்கையும் நுழைந்த கோட்டை எதிரில், இடிந்து தகர்ந்த ஒரு பழங்கோட்டையைக் கண்டு அவன் அதில் நுழைந்தான். அங்கிருந்த ஒரு முதியவன் அவனை வரவேற்று அதில் அதிகம் இடிந்து பொடியாகாத ஒரு அறைக்குக் கொண்டு சென்றான். அங்கே அவன் மனைவியாகிய மூதாட்டியும், கந்தையாடையிலும் கட்டழகு மாறாத காரிகையாகிய அவன் புதல்வியுமிருந்தனர். அவர்களும் அவனை விருந்தாக ஏற்று முகமன் கூறினர்.

Koviloor Academy

அவர்கள் வாயிலாக கெரெயின்டுக்கு அரசியை அவமதித்த வீரனைப்பற்றிய விவரமும், மறுநாளைய விழாவைப்பற்றிய விவரமும் தெரியவந்தன. அவன் அந் நாட்டில் நன்மக்களை நெடுங்காலம் துன்புறுத்திவந்த பருந்துவீரன் என்ற புனைபெயருடைய எடிர்ன்* என் பவனே. அந் நகரில் நெடுநாள் வாழ்ந்த பழங்குடியின ளுகிய அப் பழங்கோட்டை வீரனை எதிர்த்து அவன் அக்கோட்டையை அழித்து அதிலுள்ள செல்வ மனைத்தையும் கொள்ளையிட்டு, அச்செல்வத்தால் புதிய கோட்டைகட்டி நகரில் ஆட்சி புரிந்துவந்தான். அவ் வெற்றிநாளைக் கொண்டாடுமுறையில்தான் அதன் ஆண்டு நிறைவாகிய மறுநாளில் அவன் ஒரு விழாவிற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தான். அதில் அவன் தன்னை எதிர்க்க முன்வரும் வீரரனைவரையும் வென்று வெற்றிமாலை சூடவும் திட்டமிட்டிருந்தான்.

கெரெய்ன்டிடம் அப்போது போரிடுவதற்கான கவசமும் போர்க்கருவிகளும் இல்லை. அவை தனக்குக் கிடைத்தால், தானே சென்று அவன் கொட்டத்தை அடக்க விரும்புவதாகக் கூறினன். முதியவனுகிய பழங்கோட்டை வீரன் ‘தன் துருப்பிடித்த கவசத்தையும் கருவிகளையும் வேண்டுமானுல் தருகிறேன்,’ என்றான். போரிடுபவர் அக்காலத்தில் தாம் தம் தலைவியாக ஒரு மங்கையை முன்னிட்டுப் போரிடுவது வழக்கம். போரில் வெற்றிபெற்றல் அவள் அவனுக்கு மாலையிட்டு அவனையே கணவனுகக் கொள்வாள். கெரெயின்ட் முதியவீரன் புதல்வியையே தலைவியாகக் கொள்ள எண்ணினன். பெற்றோரும் அதற்கிசைந்தனர்.

---

* Edyrn.

Koviloor Acadamy

எனிட் தன்னுருவைக் கண்ணாடியிற் கண்டு திகைத்தல்

Koviloor Academy

மறுநாள் விழாவுக்கான கேளிக்கைகள் தொடங்குமுன் கெரெயின்டு பருந்துவீரன் முன் சென்று அவனைப் போருக்கழைத்தான். போரில் தோற்ருல் ஆர்தர் அரசனிடம் பெற்ற விருதுகளை விட்டுக்கொடுப்பதாகவும்: வென்ருல் தன் தலைவியாகிய பழையவீரன் புதல்விக்கு அவள் தந்தையிடம் கொள்ளையிட்ட பொருள்கள் யாவும் கொடுபட வேண்டுமென்றும் அவன் உறுதி கோரினுன். பருந்துவீரன் இறுமாப்புடன் எதிருறுதி கூறவே மற்போர் தொடங்கிற்று.

இருவீரரும் முதலில் குதிரைகள் மீதிருந்தும், பின் ஈட்டி கேடயங்களாலும், இறுதியில் வாளாலும் போர் புரிந்தனர். மூன்றிலும் பருந்துவீரன் தோற்றுவிடவே, அவன் கொட்டமும் அவன் தலைவியாகிய மங்கையின் கொட்டமும் அடங்கின. பழைய வீரன்வசம் அவன் செல்வங்கள் யாவும் வந்தன.

கெரெயின்டு மறுநாளே தலைநகராகிய காமிலட் சென்று பழைய வீரன் மகளாகிய எனிடை மணக்க விரும்பினுன். எனிடின் தாய் அவளை மணப்பெண்ணுக்கான ஆடையணிவித்தாள். ஆனுல் கெரெயின்டு தான் அவளை அவள் பழைய கந்தையாடையுடனேயே கொண்டு செல்வதாகக் கூறினுன். சற்று மனச்சோர்வுடன் எனிட் தன் புத்தாடைகளைத் துறந்து கந்தையாடையுடன் புறப்பட்டாள்.

காமிலட்டில் ஓரிரவுதான் எனிட் கந்தையாடையுடன் படுத்திருந்தாள். இனிவியர் அரசியின் சேடியர் இரவோடிரவே அவளையறியாது அவளுக்கு அரசியருக்கும் கிட்டாத வெண்பட்டாடையுடுத்திப் பொன்னும் மணியும் பூட்டினர். எனிட் காலையில் கண்ணுடிமுன் சென்று தன்னையே அடையாளமறியாமல் திகைத்தாள்.

Koviloor Acadamy

கெரெயின்டு புன்முறுவலுடன் எதிரேவந்து 'உன் கந்தையாடையின் விலை இது. அதுவே என் காதலை உனக்குத் தந்தது. அதற்கு மாற்றாக அரசி கொடுத்த ஆடையணிகள் இவை,' என்றான்.

எனிடும் கெரெயின்டும் கினிவியர் அரசியின் மகனும் மருகியும்போல் சிறக்க இனிது வாழ்ந்தனர்.

Koviloor Acadamy

ரு. கெரெய்ன்டின் ஐயப்பேய்

டெவன் வட்டத்து* வீரனுன கெரெய்ன்ட்† ஆர்தர் வட்ட மேடையிலுள்ள நூறு வீரருள் ஒருவ னுய்ச் சிறக்க வாழ்ந்துவந்தான். அவன் வெற்றிகளுக்கு அறிகுறியாக வந்த திருமகள் அருள்போன்ற அவன் மனைவி எனிட்‡ கினிவீயர் அரசியின் நட்புக்குரிய தோழியாய் அவளுடன் அளவளாவியிருந்தாள்.

கினிவியர் அரசி புற அழகில் ஒப்பற்றவளாயினும், உலகின் ஒப்பற்ற வீர அரசன் தலைவியாயினும் அகத் தூய்மையற்றவள் என்று எங்கும் கூறப்பட்டு வந்தது. அதனைச் செவியுற்ற கெரெய்ன்டு தன் மனைவியின் கறையற்ற உள்ளம் அவளுறவால் மாசடைந்துவிடுமே என்று கவலைகொண்டான். ஆயினும் அதனை வெளிக் காட்டாமல் வேறு சாக்குப்போக்குச் சொல்லி மனைவி யைத் தன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டு தன் நாட்டுக்குச் சென்றுவிட எண்ணினுன்.

ஆர்தர் அரசரானது முதல் அவர் பிரிட்டனெங்கு முள்ள தீயோர், திருடர், கொடுங்கோலரான குறுநில மன்னர் ஆகிய அனைவரையும் அடக்கி எங்கும் அமைதி யும் நல்வாழ்வும் நிலவச்செய்திருந்தார். ஆனுல் டெவன் வட்டத்திலுள்ள காடுகளிடையே இன்னும் பல கொடியோர் இருந்து ஏழைமக்களையும் குடிகளையும் வருத்தி வந்தனர். அரசியலின் பல நெருக்கடி வேலைக ளிடையே அங்கே போக அவருக்கு நேரமில்லை.

இவற்றை அறிந்து கெரெய்ன்டு அவரிடம் சென்று ‘ அரசே! தம் நகரில் தம் மருகன் போன்று கவலை யின்றி நெடுநாள் வாழ்ந்துவிட்டேன். என் நாட்டைச்

* Devon Shire. † Sir Geraint. ‡ Enid.

Koviloor Acadamy

சுற்றிக் கொடுங்கோன்மையும் தீமையும் தலைவிரித் தாடுகையில் நான் இங்கே வாளா இருத்தல் தகாது. தம் புகழொளியை அங்கேயுஞ் சென்று பரப்ப மனங் கொண்டேன். விடை தருக!' என்றான்.

ஆர்தர் நல்லெண்ணமன்றித் தீய எண்ணங்களுக்கே இடந்தராத தூய உள்ளம் படைத்த மன்னர். தாம் செய்யவேண்டும் கடமைகளுள் ஒன்று செய்யப்படாம லிருக்கிறது என்ற எண்ணம் அவர் உள்ளத்தில் சுறுக் கெனத் தைத்தது. ஆயினும் தம் புகழின் தவமணியாகிய கெரெய்ன்டு தம் குறைவை நிறைவுபடுத்தி விடுவான் என்ற கருத்துடன் அவர் அவனுக்கு விடை தந்தார்.

கெரெய்ன்ட் மனைவியுடன் தன் நாடு சென்று அவளுடன் இனிது வாழலானான்.

இன்பவாழ்வைத் தூய்மைப்படுத்துவது வீரம். ஆர்தரின் வட்டமேடையின் தொடர்பு கெரெய்ன்டின் வாழ்வைத் தூய்மைப்படுத்தியவரை அவன் மனைவி யைத் தொலைவிலிருந்தே அன்பு செலுத்திவந்தான். டெவனில் வந்ததும், அவன் மற்றக் கடமைகளை யெல் லாம் மறந்து அவளுடைய மாடத்திலேயே இருந்து இன்ப வாழ்க்கையில் மூழ்கினான்.

'பிறர் துன்பந்துடைத்த வீரன்,' என்று புகழ் படைத்த கெரெய்ன்டு மணவாழ்வில் புகுந்ததும் 'தனது இன்பமே நாட்டமாய் விட்டான். அவன் வீரம் கெட்டு விட்டது,' என்று பலரும் பேசினர். எனிட் காதுவரை இது எட்டிற்று. தோழியர் பலர் "தமது நற்பேறே பேறு. தம் கணவர் தம்மையன்றி வேறெதிலும் நாட்டம் கொள்வதில்லை," என்பர். எனிடின் காது களுக்கு அதுகூடத் தன்னைக் குத்தலாகப் பேசியது என்று பட்டது.

Koviloor Acadamy

தூயவீரன் என்று பெயர் படைத்த தன் கணவன் தன் உறவால் கெட்ட பெயரெடுக்கும்படியானது தன் குற்றமே என்று அவள் எண்ணினுள்.

ஆனுல் அவள் தன் கண்ணெனப் போற்றிய தன் கணவனிடம் அவனுக்குக் கண்ணுறுத்தலாகும் இவ் வுண்மையினை எங்ஙனம் கூறுவாள்? கடமை ஒருபுறம் சொல்லும்படி முன் தள்ள, கணவனிடம் கொண்ட இயற்கைப் பற்றுப் பின் தள்ள, அவள் பலவாறு அலைக் கழிவு எய்தினுள்.

அவள் துயர் அவள் முகத்திலும் கண்களிலும் வெளிப்பட்டது. கெரெய்ன்டு அதனைக் கண்ணுற்ருன். ஆனுல், அது பற்றிய வினுக்கள் அவளைத் தலை குனிந்து முகங் கோணச் செய்தனவேயன்றி வேறெதுவும் விடை தருவிக்கவில்லை.

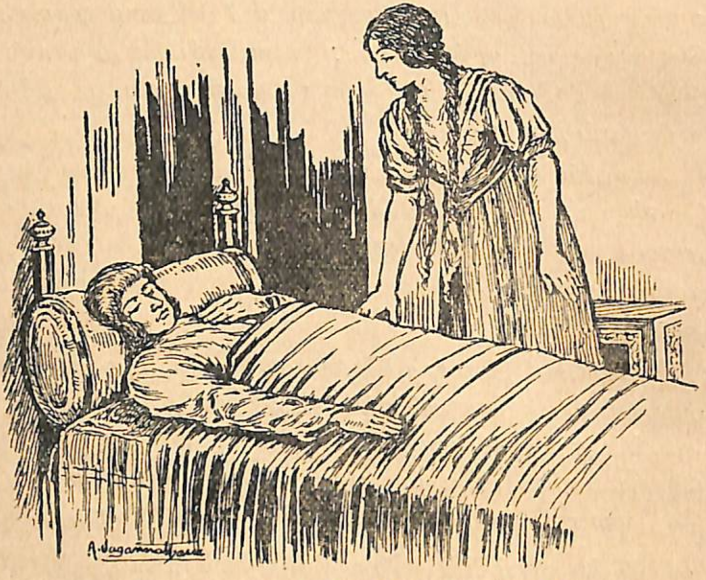
கினிவியர் போன்ற பெண்மணிகளின் புற அழகின் பின் அகத்தில் கறையிருக்கக்கூடும் என்ற நச்செண்ணம் அவன் தூய உள்ளத்தில் சற்றே வீசிற்று. அது நிலைக்கவில்லையாயினும் அதன் சாயல் அவள் உள்ளத் தில் அவனும் அறியாமல் மறைந்து தங்கிநின்றது.

இன்பவாழ்வில் சொக்கிய கெரெய்ன்டு இரவில் அயர்ந்து உறங்குவான். மக்கள் இகழ்ச் சொற்களெல் லாம் உருப்பெற்று எனிடின் மனக்கண்முன்நின்று அவள் உறக்கத்தைக் கெடுக்கும்.

ஒருநாள் விடியற்காலமாயிற்று. கெரெய்ன்டு இன்னும் உறங்குகிருன். எனிட் அவன் பக்கத்தில் நின்று அவன் மாசற்ற முகத்தை நோக்கியவண்ணம் தன் மனக்குறையை வாய்விட்டுக் கூறினுள். "என் கணவன் புகழுக்கு இழுக்காக வாழ்வதிலும் மாள்வதே

Koviloor Acadamy

மேல். உண்மையில் போரில் புகழ்பெற்றுக் கணவன் மாண்டு விட்டால்கூட மகிழ்ச்சியுடன் உடன் சாவேன். கெரெய்ன்டுக்கு நான் மனைவியானால் அவன் மாண்டும் நான் புகழ் பெறுக,'' என்ற சொற்கள் அவளையறியாமல் வெளிவந்தன.

அவன் மாசற்ற முகம் நோக்கி எனிட் கூறுகிறாள்

எனிட் இச்சொற்களைச் சொல்லி முடிப்பதற்குள் அவள் கைபட்டு எனிட் தலையணி தடாலென்று விழுந்தது. அவ் ஓசையால் அவன் விழித்துக் கொண்டான். விழிக்கும்போது அவள் கூறியவற்றிலுள்ள கடைசி வாசகம் அவன் காதில் விழுந்தது. முன்பின் தொடர்பில்லாமல் கேட்டதால், அது அவனுக்குத் தப்பெண்ணத்தை ஊட்டிற்று. 'அவன்

Koviloor Acadamy

மாண்டும் நான் புகழ் பெறுக,' என்ற வாசகம் ' அவன் மாண்டு நான் புகழ்பெறுக,' என்று அவன் காதில் விழுந்தது.

ஐயத்தின் பழையசாயல் இப்போது வாலும்தலையும் பெற்று ஐயப் பேயுருவமெடுத்தது. தன் மனைவியின் அன்பு வேறுபக்கம் போயிருப்பதால்தான் தான் மாண்டு அவள் வாழ்வு நிறைவடையவேண்டும் என்று அவள் விரும்புவதாக அவ் ஐயப்பேய் கதை கட்டிவிட்டது.

தூய உள்ளத்திலும் அன்பு மிகுதியாயுள்ள இடத்திலும்தான் ஐயப்பேய் தன் முழுச்சிறகையும் விரித்துத் தாண்டவமாடும். கெரெய்ன்டுக்குத் தன் இன்பவாழ்வு எட்டிக்காயாயிற்று. மனைவிமீது சீற்றங் கொதித்தெழுந்தது.

அவளைத் துன்பத்துக்காளாக்கி அவள் உள்ளத்துள் மறைந்து கிடந்த (அதாவது மறைந்து கிடந்ததாகத் தான் கொண்ட) தீய எண்ணங்களை முற்றிலும் வெளிப்படுத்தவேண்டும் என்று அவன் எண்ணினான்.

மறுநாள் கெரெய்ன்டு எனிடிடம் 'உன் ஆடை அணிகளை எறிந்துவிட்டு மாசடைந்த உடையுடன் வருக,' என்றான். கணவனுக்கெதிராக நாம் என்ன செய்துவிட்டோமோ என்று அவள் நடுநடுங்கினாள். நல்லகாலத்தில் நல்லுரைகூறவே நாவெழாத அவளுக்கு இப்போது எங்கே நாவெழப்போகிறது? அவள் மணவினைக்குமுன் தன் தாய் வீட்டில் அணிந்திருந்த பழங் கந்தையுடன் வந்தாள்.

கெரெய்ன்டு அவளை முன்னால் ஒரு குதிரைமீதேறிச் செல்லச்செய்து தான் பின்னே சென்றான். அதோடு

Koviloor Acadamy

'என்ன நேரினும் நான் பேசச்சொன்னாலன்றி என்னிடம் பேசப்படாது,' என்று கடுமையான உத்தரவுமிட்டான்.

கணவனுடன் காட்டிற்குள் செல்வதுபற்றி அவளுக்குக் கவலையேயில்லை. ஆனால் அவனுடன் உரையாடக்கூடாதென்பது அவளுக்கு மிகவும் துன்பந் தந்தது. 'அவ்வளவுக்கு அவன் அன்பை இழக்க நான் என்ன செய்திருப்பேன்,' என்று பலவகையில் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து அவள் தன் மனத்தைப் புண்படுத்திக் கொண்டே சென்றாள்.

கெரெய்ன்டு மனத்திலும் 'நான் இவளைத் தெய்வமாகத்தானே நடத்தினேன். எனக்கா இந் நன்றிகொன்ற தனம்,' என்ற எண்ணமெழுந்து வாட்டியது.

அவர்கள் சென்ற காட்டுவழி முன் போர் வீரராயிருந்து கொள்ளைக்காரராக மாறித்திரிந்த கொடியோர் வாழ்ந்த இடமாயிருந்தது.

இருவரும் ஒரு மேட்டிலேறிச் சென்றசமயம் எனிட் ஓர் அரவம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தாள். புதரில் மறைந்திருந்த மூவர் தமக்குள் பேசிக்கொண்டது அவள் காதிற்பட்டது. ஒருவன் 'இந்த அழகிய மாதைப் போக விடு. அந்த கோழைப்பயலைப் பின்னாலிருந்து நொறுக்கி விட்டு எல்லாம் ஒருகை பார்க்கலாம்,' என்றான். அடுத்தவன் 'சரிசரி' என்றான்.

கணவன் உயிருக்கு அஞ்சிய காரிகை அவன் ஆணையை மீறத் துணிந்தாள் 'இதோ மூவர் உங்களை எதிர்க்கக் காத்திருக்கின்றனர்,' என்றாள்.

கெரெய்ன்டு கடுமையாக "அந்தமட்டும் உனக்கு நன்மைதானே. ஆயினும் யாரும் என்னை வென்றுவிட

Koviloor Academy

முடியாது என்று அறி," என்று கூறித் தன் ஈட்டியை எடுத்தான்.

மூவர் எதிர்க்கக் காத்திருக்கின்றனர்

கெரெய்ன்டு முதலில் பெற்றிருந்த புகழைப் போலவே அவனைப்பற்றிப் பின்னுலெழுந்த இகழும் காடுவரை எட்டியிருந்தது. ஆனுல் பின்னது எவ்வளவு பொய்யானது என்பதை அம் மூவரும் விரைவில் உணர்ந்தனர். ஒருவன் நெஞ்சில் கெரெய்ன்டின் ஈட்டி ஊடுருவிப் பின்புறம் சென்றது. மற்ற இருவரும் வாளுக்கிரையாயினர்.

கெரெய்ன்டு இறந்த வீரரின் கவசத்தை அகற்றி அவர்கள் குதிரைமீதேயிட்டுத் தன் குதிரையுடன் அவற்றையும் ஓட்டி முன்செல்லுமாறு எனிடுக்கு ஆணையிட்டான்.

Koviloor Academy

நான்கு குதிரைகளை ஓட்டுவதில் அவள் படுந் துன்பங்கண்டு அவன் இரங்கி, சற்று அண்டிவந்து உதவினான். அவளுக்கு அது ஆறுதலாயிருந்தது. ஆயினும் தன் எச்சரிக்கை கேட்டு அவன்கூறிய மறுமொழிகளின் பொருளறியாமலும் அவற்றுள் புதைந்து கிடந்த வெறுப்பைக் கண்டும் அவள் மனமாழ்கினாள்.

பின்னும் ஒருதடவை வேறுசில திருடர் மறைந்து கெரெய்ன்டை எதிர்க்க முற்பட்டனர். இத் தடவையும் எனிட் எச்சரிக்கையின்பேரில் கெரெய்ன்டு மூவரையும் தென்புலத்துக்கனுப்பினான். இப்போதும் எனிடிடம் அவன் கடுமை நீங்கவில்லை. முன்னைய மூன்று குதிரைகளுடன் பின்னும் மூன்று குதிரைகள் அவள் பொறுப்பில் விடப்பட்டன.

ஒருநாள் முழுவதும் குதிரைமீது சென்றதால் இருவருக்கும் பசி காதடைத்தது. வெறுப்பிடையும் கெரெய்ன்டிற்கு எனிட்.மீது இரக்கம் பிறந்தது. அவர்கள் காட்டைக்கடந்து ஓர் ஊரை அடைந்ததும் அறுவடைக் களத்துக்கு உணவு கொண்டுசென்ற ஒரு பையனை அழைத்து அவன் உணவு கோரினான். எனிட், கணவன் காட்டிய வெறுப்பினால் உணவில் விருப்பஞ் செல்லவில்லையாயினும், உண்பதாகப் பாசாங்கு செய்தாள். பசியிடை அதை அறியாத கெரெய்ன்டு இருவரும் உண்பதாக எண்ணி அத்தனையும் உண்டு தீர்த்தான். பின் பையனிடம் உணவுக்கு மாறாக ஒரு குதிரையையும் கவசத்தையும் கொடுத்தான்.

பையன் கெரெய்ன்டு ஒரு பெரியவீரன் என்பதை அறிந்து தன் ஊர்த்தலைவனிடம் அவனை இட்டுச்செல்ல விரும்பினான். கெரெய்ன்டு அதனை மறுத்து ஒரு விடுதி

Koviloor Academy

யில் அரையமர்த்தி அதில் எனிடை ஒரு மூலைக்கனுப்பித் தான் ஒரு மூலையில் இளைப்பாறலானான்.

பையன் ஊரெல்லாம் தன் குதிரையைக் காட்டி வீரன் வள்ளன்மையைத் தமுக்கடித்தான். அதுகேட்ட தலைவன் பரிவாரங்களுடன் கெரெய்ன்டைப் பாராட்ட வந்துவிட்டான்.

அத்தலைவன் உண்மையில் முன் எனிடை நாடிச் சென்று அவளைப் பெருது மீண்ட லிமூர்ஸ்* என்ப வனே. அவன் கெரெய்ன்ட் எனிடைப் புறக்கணித்து நடத்துவதைக் கவனித்து அவளிடம் தனிமையில் "உன்னைப் புறக்கணிக்கும் இவனை விட்டு வந்துவிடு. அவனைக் கொன்றுவிட்டுக்கூட உன்னை நான் அடையத் துணிந்திருக்கிறேன்," என்றான்.

கணவன் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இருப்பதால் அவனைக் காக்க எண்ணிய எனிட் "அவனைக் கொல்ல வேண்டியதில்லை. நாளைக் காலையில் வா; உன்னுடன் வந்து விடுகிறேன்," என்று கூறினாள்.

இரவு முற்றும் எனிட் உறங்கவில்லை. விடியுமுன் கெரெய்ன்டிடம் இச் செய்தியைக் கூறினாள். இம்முறை கெரெய்ன்ட் அவளிடம் அவ்வளவு கடுமை காட்ட வில்லை. ஏனெனில், அவன் சினத்தின் ஒரு பகுதி நய வஞ்சகனான லெமூர்ஸிடம் சென்றது.

உள்வஞ்சகமுடையவனாயினும் உண்டி தந்த விடத்தில் கலவரம் விளைவிக்க வேண்டாம் என்ற எண்ணத்துடன் கெரெய்ன்டும் எனிடும் தம் குதிரை களைக் கொண்டுவரச்சொல்லி வெளியேறினர். விடுதிக் காரனது கடனுக்கு ஈடாகக் கெரெய்ன்டு குதிரைகளில்

* Limours.

Koviloor Academy

மீந்த ஐந்தையும், அவற்றிலுள்ள கவசங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கூறினான். காலையில் நரி முகத்தில் விழித்தோம் என்று மகிழ்ச்சியுடன் விடுதியாளன் அவர்களை விடை கொடுத்தனுப்பினான்.

காடுகளுக்குள் நுழைந்ததும் கெரெய்ன்டு மனம் மீண்டும் கடுமையடைந்தது. "என்னை நீ காப்பாற்ற முயலவேண்டாம். இனி எக்காரணங் கொண்டும் என்னிடம் பேசவும்வேண்டாம். எனக்கு உன் எச்சரிக்கைகளில்லாமலே என்னைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளத் தெரியும். நீ நினைப்பதுபோல நான் பேடியல்ல," என்றான்.

அவன் பேடியென்று தான் நினைக்கவில்லையானாலும், பிறர் அவ்வாறு சொல்லுகிறார்களே என்று கவலைப்பட்டது அவள் நினைவுக்கு வந்தது.

அவர்கள் அடுத்தபடி நுழைந்த பகுதி டெவனிலேயே எவரும் அணுகத் துணியாத இடம். அது 'டூர்ம்'* என்ற பெருஞ் செல்வனுக்குரியது. அவனிடம் குடி, சூது, வஞ்சம், பெண்பழி ஆகிய எல்லாத் தீக்குணங்களும் குடிகொண்டிருந்தன. பிரிட்டன் எங்கும் செங்கோலால் அறம் வளர்த்த ஆர்தருக் கெதிராக டெவனெங்கும் தன் கொடுங்கோலால் மறம் வளர்த்த கொடியோன் அவன்.

இத்தகைய கொடிய நாட்டில் எங்நொடியில் பகைவர்கள் வருவார்களோ என்று எச்சரிக்கையுடன் சென்றாள் எனிட். எனவே, கெரெய்ன்ட் கேளாத குதிரைக் காலடி ஓசை அவளுக்குக் கேட்கவே திரும்பிப் பார்த்தாள். மூன்று குதிரை வீரர் குதிரை நுரை தள்ளும்படி ஓடிவருவதையும், முன் வந்தவன் அண்டி

* Doorm.

Koviloor Academy

விட்டதையும் அவள் கண்டாள். அவன் லெமூர்ஸே என்றும் அவள் ஓரே நொடியில் கண்டுகொண்டாள்.

கணவன் ஆணையை நினைத்து அவள் வாய் திறவாமலே பின்புறம் நோக்கிக் கையைக் காட்டினுள். கெரெய்ன்டு லெமூர்ஸை எதிர்த்துப் போரிட்டான். இருவரும் மாறிமாறிக் குத்திக்கொள்ள முயன்றும் இறுதியில் லெமூர்ஸ் விழுந்தான். அவனைப் பின்பற்றி வந்த வீரரும், அது கண்டு ஓடிவிட்டனர். லெமூர்ஸ் குதிரையும் அவனை இழுத்துக்கொண்டே ஓடிற்று.

போரில் ஈட்டியால் குத்தப்பட்டு நெஞ்சில் ஆழ்ந்த காயம் ஏற்பட்டுக் கவசத்தினுள்ளாகக் குருதி கசிவதைக் கூடக் கெரெய்ன்ட் பொருட்படுத்தவில்லை. எனிட் அதனைக் குறிப்பாயறிந்தும் ஒன்றும் பேசத்துணியாமல் மெல்லச் சென்றுகொண்டிருந்தாள். ஆயினும், அவன்

எனிட் அழுது கொண்டிருந்தாள்

முற்றிலும் சோர்ந்து விழுந்துவிடவே, அவள் உடனே குதித்துச் சென்று அவன் கவசத்தை அகற்றித் தன் மேலாடையைக் கிழித்துக் கட்டினுள். காயம் படுகாய

Koviloor Acadamy

மானதனுலும், குருதி மிகுதியும் சிந்தியதனுலும் கெரெய்ன்டு தன்னுணர்வின்றிக் கிடந்தான். எனிடின் குதிரைகூட ஓடிப்போய் விட்டதனுல், தான் முற்றிலும் தனிமையாய்ப் போய்விட்டதைக்கூட அறியாமல் ஏழை எனிட் அழுது கொண்டிருந்தாள்.

அவ்வழியாக அச்சமயம் வேட்டைக்குப் புறப்பட்டு டூர்மும் அவன் ஆட்களும் வந்தனர். கெரெய்ன்டு இறந்துவிட்டவன் போலவே கிடந்ததனுல் டூர்ம் எனிடைக் கைப்பற்றும் நோக்கங்கொண்டு நன்மை செய்ய எண்ணியவன்போல் கெரெயின்டுடன் அவளை அரண்மனைக்குக் கொண்டுபோகும்படி தன் ஆட்களுக்கு ஆணையிட்டான்.

அன்று முழுவதும் எனிட் கெரெய்ன்டுக்கு உணர்வு மீளும்படி எல்லா முயற்சிகளும் செய்தாள். அன்று முழுவதும் அவள் உணவு உட்கொள்ளவேயில்லை.

மாலையில் வந்த டூர்ம் நல்ல உணவும் குடியும் தந்தும், நல்லுடையுடன் ஆடையணிகளையும் தந்தும் அவளைத் தன் வயப்படுத்த முயன்முன். கெரெய்ன்டு இறந்துவிட்டதாக, அல்லது இறக்கும் நிலையில் இருப்பதாகவே எண்ணினதனுல், அவன் அவளை மிகுதியும் வற்புறுத்தி யிழுக்கவே அவள் "ஐயகோ" என்றலறினுள்.

பெண்மை முழுவதும் வெளியிட்டலறிய அவ்வலறலில் சற்றுத் தன்னுணர்வு மீண்டு வரும் நிலையில் இருந்த கெரெய்ன்டின் வெறுப்பு முற்றும் பஞ்சாய்ப் பறந்துபோயிற்று. அவன் வாளெடுத்துக் கொண்டோடி வந்தான். ஒரு நொடியில் டூர்மின் தலை மண்ணில் புரண்டது.

Koviloor Academy

தலைவன் நிலைகண்ட அவன் ஆட்கள் நெறிகலங்கி ஓடினர்.

கெரெய்ன்டு எனிடின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு “நான் என் செவியை நம்பி ஏமாந்தேன். அறிவைப் பறிகொடுத்தேன். எதில் ஐயம் கொண்டாலும் இனி உன்னிடம், உன் கால்பட்ட இடத்தில்கூட ஐயங்கொள்ளேன்,'' என்று அவளை வாரி அணைத்துக் கொண்டான்.

கெரெய்ன்டு குதிரைமீது எனிடுடன் வெளியே வருகையில் முன் அவனை எதிர்த்துத் தோற்றிருந்த வீரனாகிய எடிர்ன்* அவர்களுக்கு வணக்கம் செய்து தான் தற்போது முற்றிலும் மனந்திருந்தி ஆர்தரின் வீரருள் ஒருவனாய் விட்டதைத் தெரிவித்தான்.

கெரெய்ன்டு இன்ப வாழ்க்கையில் கடமை மறந்து விட்டான் என்று கேட்டு நேர்மைத் தாமே எதிர்க்க வந்த ஆர்தர் நடந்ததனைத்தும் கேட்டுக் கெரெய்ன்டை முன்போல் அன்புடன் வரவேற்றார்.

கெரெய்ன்டையும் எனிடையும் சுற்றிச் சிறிய கெரெய்ன்ட்களும் சிறிய எனிட்களும் தோன்றி அவர்கள் வாழ்வை அழகு செய்தனர்.

---

* Edyrn

Koviloor Acadamy

கூ. பலினும் பலானும்

மன்னன் ஆர்தரும் அவருடைய வீரரும் வட்ட மேடையைச்சுற்றி உட்காரந்திருக்கையில் ஓரிளமங்கை குதிரை ஏறி வந்து அவர்கள் முன் இறங்கினுள். அரசனை வணங்கி அவள் தான் போர்த்திருந்த சால்வையை அகற்றியபோது அவள் இடுப்புடன் இடுப்பாக ஒட்டி ஒரு வாள் கிடந்ததைக் கண்டு அனைவரும் வியப்படைந்தனர். அரசர் 'நீ ஏன் வாளை அணிந்திருக்கிருய்?' என்று கேட்டார். அவள் 'அரசே! நான் வாளை அணிந்திருக்கவில்லை. ஒரு மாயக்காரன் மாயத்தால் அது என் உடலுடன் சேர்த்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை என் உடலிலிருந்து பிரித்தெடுப்பவனே வீரருள் சிறந்த வீரனுவான்,' என்ருள். வட்டமேடை வீரர்களனைவரும் ஒவ்வொருவராக வந்து அதை இழுத்துப் பார்த்தனர். அவர்கள் அம்மங்கையை இழுத்தனரே யன்றி வாளை அகற்ற முடியவில்லை. அரசரே வந்து முயன்றும் பயன் ஏற்படவில்லை. மங்கை அனைவரையும் கண்டு நகைத்து நின்ருள்.

ஆர்தர் வட்டமேடை வீரருள் பலின் பெருந்தகை* ஒருவன். அவன் ஆர்தரின் ஒன்றுவிட்ட உடன் பிறந்தானைக் கொன்றதனுல் வட்டமேடையினின்று அகற்றப்பட்டு அரண்மனையி னொருபுறம் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தான். வட்டமேடை வீரரெல்லாம் முயன்று தோல்வியடைந்த அம் முயற்சியிலீடுபட்டு வென்ருல் தான் இழந்த நற்பெயரை மீண்டும் பெறலாமே என்று அவன் எண்ணினுன். ஆனுல் தன் அறையை விட்டு வெளிவர இடந்தரத்தக்க நல்ஆடை எதுவும் அவனிடம் இல்லை.

---

* Sir Balin

Koviloor Acadamy

பலின் எளிதாய் வாளை இழுத்தெடுத்தான்

Koviloor Acadamy

வாளணிந்த மங்கை* அரசர் பேரவையிலிருந்து மீண்டு வரும்போது பலின் இருந்த அறைவழியே போக வேண்டியிருந்தது. அதற்கே காத்திருந்த பலின் அவள் முன் சென்று 'உன் வாளை எடுக்க நானும் முயன்று பார்க்கிறேன்,' என்றான். அவன் அழுக்கடைந்த ஆடையைக் கண்டு 'இவன் எங்கே வாளை இழுக்கப்போகிறான்,' என்று அவள் நினைத்தாளானாலும் 'முயன்றுதான் பாரேன்,' என்று அசட்டையாகக் கூறினாள். ஆனால் பலின் அவள் வியக்கும்படி எளிதாய் அதைத் தன் கையால் இழுத்தெடுத்துவிட்டான்.

வாள் அணிந்த மங்கை அவனை அரசரும் பிறரும் இருந்த இடத்துக்கு இட்டுச் சென்று 'இவன் உங்கள் அனைவரையும் விடச் சிறந்த வீரன்; இவனையும் மேடை வீரருடன் வீரனாக ஏற்றுக்கொள்க,' என்றாள்.

இயற்கையிலேயே பெருந்தன்மை வாய்ந்த ஆர்தர் எளிதில் அவனை மன்னித்து அங்ஙனமே ஏற்றுக் கொண்டார்.

மங்கை அதன்பின் பலினிடம் தன் வாளைத் திரும்பத் தன்னிடமே கொடுக்கும்படி கேட்டாள். பலின் 'அது இனி எனக்கே உரியது; அதனை யாருக்கும் தர மாட்டேன்,' என்று கூறிவிட்டான். மங்கை 'உன் நன்மைக்காகவே அதனைத் தரும்படி கேட்டேன். ஏனெனில் நீ யாரை மிகுதியாக நேசிக்கிறாயோ அவர்களையே அது கொல்லும்,' என்று எச்சரித்துவிட்டுச் சென்றாள்.

வாள் அணிந்த மங்கை கூறியது பொய்க்கவில்லை. இறுதியில் அவ்வாள் பலின் உடன்பிறந்தான் பலான் உயிரைக் குடித்து அவன் உயிருக்கும் அறுதி கண்டது.

* Maiden with the Sword

Koviloor Academy

இவற்றுக்கிடையே பலான் செய்த அருஞ்செயல்கள் பல. அவனிடம் முன் இருந்த வாளுடன் மங்கையிடமிருந்து கைக்கொண்ட மாயவாளும் இருந்ததனால் அவனை மக்கள் 'இரட்டைவாள் வீரன்' என்றழைத்தனர். இத்துடன் அவன் இடர்களுக்குள் துணிச்சலாகக் குதிப்பவன். ஆதலால் அவனை மக்கள் 'துணிகரவீரன் பலின்' என்றும் கூறினர். அவன் புகழ் நாலாபக்கமும் பரந்தது.

ஒருநாள் பலின் குதிரை ஏறிக் காட்டுவழியே அருஞ்செயல்களை நாடிச் சென்றான். அப்போது காட்டின் நடுவே ஒரு மாளிகை தென்பட்டது. அதனை நோக்கி அவன் செல்லுகையில் வழியில் ஒரு நெடிய சிலுவை மரம் நின்றது. அதன் குறுக்கு விட்டத்தின் மீது 'எந்த வீரனும் இம் மாளிகைக்குள் நுழையவேண்டாம்,' என்றெழுதியிருந்தது. துணிகரவீரன் என்று பெயரெடுத்த பலினா அதைச் சட்டை செய்பவன்? அவன் அதைக் கடக்கப் போகும்போது ஒரு கிழவனின் உருவம் அவன்முன் தோன்றித் 'துணிகரமிக்க பலின்! இன்னும் ஒரு அடிகூட முன் வைக்காமல் பின்னால் சென்றுவிடு,' என்று கூறிற்று. பலின் இதையும் சற்றும் பொருட்படுத்தவில்லை.

சற்றுநேரம் சென்றபின் ஒரு குழல் ஊதிய ஓசை கேட்டது. உடனே நூறு பெண்கள் வெளிவந்து பலினை வரவேற்று விருந்து நடத்தினர். விருந்து முடிவில் பெண்களின் தலைவி எழுந்து பலினை நோக்கி 'இரட்டைவாள் வீரரே! எங்கள் மாளிகையில் வரன் முறையாக ஒரு வழக்கமுண்டு. இங்கே வருகின்ற எந்த வீரனும் எங்களுக்குரிய அண்மையிலுள்ள தீவைக் காக்கும் எங்கள் வீரனை எதிர்த்துப் போரிடவேண்டும்.

Koviloor Acadamy

போரில் வென்றவனே அதன்பின் எங்கள் வீரனாய் இருப்பான்,' என்றாள்.

பலின் 'இது மிகவும் கெட்ட பழக்கமே. ஆயினும் போரிட நான் அஞ்சவில்லை,' என்று கூறி எழுந்தான். பெண்கள் அவனை ஒரு படகிலேற்றித் தீவில் கொண்டு போய் விட்டனர்.

தீவிலுள்ள மாளிகையிலிருந்து சிவந்த கவசம் அணிந்து செஞ்சேணமிட்ட சிவப்புக் குதிரையின்மேல் ஒரு வீரன் ஏறிவந்து பலினை எதிர்த்தான். அவன் உண்மையில் வேறு யாருமல்லன்; பலினின் உடன் பிறந்தவனான பலானே.* பலினிடம் இரண்டு வாள் இருப்பது கண்டு அவன் 'இவன் நம் உடன்பிறந்தான் பலின் தானோ,' என்று தயங்கினான். ஆனால் பெண்கள் பலினின் கேடயத்தை மாற்றிப்புதிய கேடயம் கொடுத்திருந்தபடியால் அவன் பலினாக இருக்கமாட்டானென்று பலான் எண்ணினான். அப்போது அவன் வாய்திறந்து 'நீ யார்?' என்று கேட்டிருந்தால் அவர்கள் வாழ்க்கை வீணில் முடிவடைந்திருக்காது.

கடும் போரிட்டதன்பின் ஒருவர் வாளால் மற்றவர் வெட்டுண்டு இருவரும் வீழ்ந்தனர். பலின் பலானை நோக்கி, "உன்னைப்போன்ற வீரமிக்க இளைஞனுடன் நான் இதுகாறும் போரிட்டதில்லை. நீ யார் என்று நான் அறியலாமா?" என்று கேட்டான். பலான். "நான் பலினின் உடன்பிறந்தான் பலான். இத்தீவில் முன் காவல் செய்த வீரனைக் கொன்று அவனிடத்தை அடைந்தேன்," என்றான். பலின் "அந்தோ! நம் தீவினை இருந்தவாறு! நானே உன் உடன்பிறந்தான் பலின். இந்த

* Sir Balan.

Koviloor Academy

வாளைக்கொடுத்த மங்கை கூறிய எச்சரிக்கையை அசட்டை செய்ததனுல் என் உடன்பிறந்தானையே கொல்லும்படி நேரிட்டது,'' என்று மனமாழ்கினுன்.

பலினும் பலானும் ஒருங்கே இறந்தனர். இருவரும் ஒரே கல்லறையிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் வாழ்க்கையின் உள்ளுறை முற்றிலும் அறிந்த

அடக்கஞ் செய்த இடத்தில் வீரக்கல் நாட்டினர்

மெர்லின் அவர்களை அடக்கம்செய்த இடத்தில் ஒரு வீரக் கல் நாட்டி அதில் அவர்கள் உருக்கமான வரலாற்றைப் பொறிக்கும்படி செய்தான்.

Koviloor Acadamy

எ. மாயாவியை மயக்கிய மாயக்காரி

முள்ளடர்ந்து பாம்புப்புடைகள் நிறைந்திருந்த காட்டு மரமாகிய பிரிட்டனை ஆர்தர் அதிலுள்ள முட்களை வெட்டி அறுத்து உருப்படுத்திச் சீவி வீணை யாக்க முயன்று வந்தார். ஆனால் கட்டையில் உள்ளூரக் கீறல்களிருந்ததென்பதை அவர் அறியார். அத்தகைய கீறல்களில் முதன்மை வாய்ந்தவை கினிவீயர் அரசியின் பொய்ம்மையும் அதற்கு இடந்தந்து ஆட்பட்ட லான்ஸிலட்டின் கோழைமையுமே ஆகும்.

வனப்புமிக்க விவியன்

இது தவிர, வீணையின் கீறலினுள்ளாக இருந்து அவ்வப்போது வேலை செய்யும் தச்சரையும் கெடுத்து இறுதியில் தலைமைத் தச்சனாகிய மெர்லினுக்கும் வீணை வைத்த நச்சரவு ஒன்றும் இருந்து வந்

Koviloor Academy

தது. அதுவே கினிவியரின் தோழியாய் அவள் அரண் மனைக்கு வந்த விவியன்* ஆவாள்.

விவியன் வனப்பு மிக்கவள். மென்மை வாய்ந்த சிறிய உருவமுடையவள். குழந்தைகள் பேச்சுப்போல் பசபசப்பும் கவர்ச்சியும் உடைய அவள் சொற்கள் அவள் உள்ளத்திலிருந்த வஞ்சகம், பொருமை, கொடுமை ஆகிய தீக்குணங்களை முற்றிலும் திரையிட்டு மறைத்து அவளுக்கு ஒப்பற்ற நடிப்புத்திறத்தை அளித் தன. மாசற்ற முனிவரையும் மாசுபடுத்தத்தக்க அவள் நயவஞ்சக நடிப்பில் ஆர்தர் வட்டமேடை வீரர் பலரும் ஈடுபட்டனர். கலஹாட், பெர்ஸிவேல், கெரெய்ன்ட், காரெத் முதலிய சிலர் மட்டும் இதில் முற்றிலும் விலகி நின்றார்கள். ஆயினும் ஆர்தரின் தெய்வீக அரசியலின் கட்டுப்பாட்டை மேற்பூச்சாகவே மேற்கொண்ட பலர் உள்ளூர அதில் பட்டழிந்தும் வெளித்தோற்றத்தில் மட்டுமே ஆர்தர் வீரராக நாடகம் நடித்தனர்.

இங்ஙனம் ஆட்டையும் மாட்டையும் கடித்த நச்சரவு இறுதியில் ஆட்களிடமே தன் கோரைப்பல்லைக் காட்டிற்று. விவியன் ஆர்தரிடமே தன் பசப்புவேலை யைக் காட்டலானாள். அழுகல் பிணத்தையன்றி நல்ல பொருள்களைக் கழுகினால் காணவியலாதன்றோ! அது போல் ஆர்தர் நற்குணங்கள் அவள் கண்ணுக்குப் படா மல் அரசி அவரை வஞ்சித் தொழுகுவதை அவர் அறிய முடியாதிருந்தனர் என்ற குறைமட்டுமே அவள் கண் களுக்குப்பட்டது. 'கினிவியரின் வஞ்சனைக்கு ஆளான வர் தன் வஞ்சனைக்கும் உட்படுவார்,' என அவள் நினைத் தாள். ஆனால் உலகில் வஞ்சனை என்ற ஒன்று உண்டு

* Vivien

Koviloor Academy

என்பதைக்கூட அறியாத தூயமனமுடைய ஆர்தர் அவளை ஏறிட்டுக்கூடப் பாராமல் உதறித் தள்ளினார். இதனால் சினங்கொண்ட அவள் 'பார், உன் ஒழுக்கக் கோட்டையின் வேரையே அழித்துவிடுகிறேன்,' என்று உள்ளத்துக்குள் வன்சினங் கூறிக்கொண்டாள்.

ஆர்தர் ஒழுக்கக் கோட்டைக்கு வேராயிருந்தவன் மெர்லினேயென்று விவியன் அறிவாள். அவன் இயற்கையின் புதைந்த அறிவனைத்தும் திரண்டு உருக்கொண்டது போன்றவன்; நாத்திறமிக்க கவிஞன்; கைத்திறமும் வினைத்திறமும் வாய்ந்த சிற்பி. அவன் மாயமும் மந்திரமும் அறிந்தவனாயினும் அவற்றை நல்லறிவு வகையிலும் உலக நலனுக்காகவும் மட்டுமே பயன்படுத்திய அருளாளன். ஆயினும் கதிரவன்போல் உலகெங்கும் ஒளிபரப்பும் அவன் புகழைக் கைக்குடை மறைப்பது போலத் தன் சூழ்ச்சியால் அவன் புகழை மறைத்துவிட விவியன் துணிந்தாள்.

மலையில் வளை தோண்ட எண்ணும் எலியைப்போல 'மெர்லினை எப்பகுதியில் தாக்கலாம்,' என்று அவள் தன் திறமெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு ஆராய முயன்றாள். வெளிப்பார்வைக்குக் குழந்தைபோல் ஊடாடும் அவள் விளையாட்டியல்பும் நாநலமும் இவ்வகையில் அவளுக்கு ஓரளவு உதவின. அவள் மெர்லினுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச்செய்து அவனைச் சுற்றிச்சுற்றித் திரிவாள். அவன் செல்லுமிடமெல்லாம் சென்று அவனைச் சுற்றிப் பாடியாடுவாள். அவனைத் தந்தை என்றழைத்துப் பிள்ளைபோலக் கொஞ்சி மழலையாடுவாள். அவனையே தன் ஆசிரியரெனக்கொண்டு தனக்குக் கல்வி கற்பிக்கும்படி கோருவாள். மெர்லின் கூரறிவு அவள் வெறுமை, கீழ்மை, வஞ்சம் ஆகியவற்றை எளிதில் கண்டுகொண்

Koviloor Acadamy

டது. ஆயினும் அறிவுக்கன்றி அன்புக்கு அவ்வளவு இடம் இதுவரை ஏற்படட்டிராத அவன் மனம் அவள் குழந்தை நடிப்பிலும் அரைகுறை மழலைச்சொற்களிலும் ஈடுபட்டது. அவன் தன் மாயத்தால் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் களிப்பூட்டத்தக்க சிறிய வித்தைகள் சிலவற்றை அவளிடம் பொழுதுபோக்காகக் காட்டினான். அவற்றைக்கண்டு மிகவும் களித்து வியப் பவள்போலப் பாசாங்குசெய்து விவியன் அவனை இன்னும் ஊக்கி மென்மேலும் பலவகை வித்தைகள் காட்டும்படி கூறினாள். அவ்வப்போது பேச்சை இவ் வித்தைகளின்பாலும் மாயமந்திரங்களின்பாலும் திருப்பு வாள். அப்போது ஒவ்வொரு சமயம் அவன் தன்னை மறந்து பலவகைப் புதுப்புது வகையான மாயங்களைப் பற்றிப் பேசுவான். அவற்றுளொன்று பிறரை வசப் படுத்திச் செயலற்றுப் போகும்படி செய்வது. இதைப் பற்றிக் கேட்டதுமுதலே விவியனின் விளையாட்டு நடிப் பிடையே வெற்றிநடிப்புக்கணப்போதில் கருக்கொண்டு விளைந்து வளர்ந்தது. எப்பாடுபட்டாவது இவ்வொரு வித்தையைக் கற்றுக்கொண்டுவிட்டால் கற்பித்த ஆசிரியனாகிய அவனை நடைப்பிணமாக்கி ஆர்தர் நோக் கங்களை நிறைவேற்றிவைக்கும் வலக்கையாகிய அவனை ஒழித்துவிடலாம் என்று அவள் எண்ணினாள். இவ் வெண்ணத்துடன் அதுபற்றி அடிக்கடிபேசி அதனை அவன் வெளியிடும்படி வற்புறுத்தலானாள்.

விளையாட்டு மிஞ்சிவிட்டது எனக்கண்டு மெர்லின் பேச்சைமாற்றி மறைக்கப் பார்த்தான். பின் அவளுடன் பேசுவதையே நிறுத்திப் பார்த்தான். ஆனால் அவன் மாயத்திலும் தன் மாயத்தை அவள் பரக்கவிரித்து முற்றுகையிடுவது கண்டதே அவன் அவளறியாமல்

Koviloor Acadamy

மெர்லின் விவியனுக்கு வித்தைகள் கர்பித்தல்

Koviloor Academy

அவளைவிட்டு விலகி வெளிநாடு சென்றான். ஆனால் விவியன் அவன் போக்கு முற்றிலும் மறைந்திருந்து கவனித்து அவனறியாமல் அவனைத் தொடர்ந்தாள். இருவரும் தம்மிடத்திலிருந்து நெடுந்தொலை விலகிக் காட்டிற்குச் சென்றபின் மெர்லின் மனதயர்ந்திருக்கும் சமயம்பார்த்து அவள் அவன் முன் சென்று, "நான் சிறு பிள்ளை என்று நினைத்து இப்படி ஏமாற்றவேண்டாம்" என்றும், "ஆண்டில் இளையளாயினும் அன்பில் முதிர்ச்சி யுடையவளானபடியினாலே நான் உன்னைத் தொடர்ந்து வரமுடிந்தது," என்றும் கூறி முன்போல் அளவளாவி னாள். மெர்லினைத் தான் உண்மையிலேயே தந்தையாக எண்ணிவிட்டதாக அவள் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத் திக் கூறினாள். மேலும் 'என்னை நீ வெறுக்கும்படி நான் செய்த குற்றம் என்ன?' என்று அவள் மன்றாடிக் கேட்டாள். தன்மீது அவன் ஐயப்படுவதாகக்கேட்டதே மிகவும் ஆத்திரம் கொண்டவள்போல் நடித்து அழுதாள். தான் மந்திரத்தை அறிய முயல்வது விளை யாட்டாகவே யென்றும், தன்மீது ஐயங்கொள்வது தகாதென்றும் அவள் வாதிட்டு அவன் மனத்திலுள்ள ஐயத்தைப்போக்க முயன்றாள். "என் அன்பை எவ்வகை யில் வேண்டுமாயினும் தேர்வுக்கு உள்ளாக்குங்கள். நான் யாரிடமும் பற்றுக்கொள்ளாத கன்னி. தாய் தந்தை யாரென்று அறியேன். பாசங்காட்ட உடன் பிறந்தார்கூடக் கிடையாது. உம்மிடமே என் முழு அன்பையும் வைத்தேன். உமக்காக என் உயிரையும் கொடுப்பேன். இப்படியிருக்க, என் அன்பை ஏற்று அதற்குக் கைம்மாறாய் என்னை நம்புவதாகக்காட்டி அம் மந்திரத்தை எனக்குக் கற்பிக்கக்கூடாதா?" என்று அவள் மன்றாடினாள்.

Koviloor Academy

ஒருநாள் புயலும் மழையும் எண்டிசையும் ஒரு திசையாக்கி அதிர்ந்தது. அவர்கள் ஒரு படர்ந்த மரத்தின் பிளவில் ஒதுங்கினர். விவியன் மெர்லினின் கால்களைக் கட்டிக்கொண்டு, "இன்று நாம் இறப்பினும் இறக்கக்கூடும். உமக்குப் பிள்ளையில்லை எனக்குத் தந்தையில்லை. இருவருக்கும் இறுதிபோல் தோன்றும் இவ்விறுதி நாளில் என் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றி ஒரு சில நொடிகள் என் உள்ளத்திற்கு நிறைவு தரப்படாதா?" என்று குறையிரந்தாள்.

மெர்லின் மனம் பலவகையில் கலங்கியிருந்தது. பலநாள் மனத்துயரில் உண்டியும் நீருமில்லாதிருந்ததால் கண்கள் பஞ்சடைந்தன. விவியன் பேச்சும் விளையாட்டும் மட்டுமே அவனுக்கு ஊசலாடும் உயிரிடமாகத் தோற்றின. அவன் அறிந்தும் அறியாமலும் அவளுக்கு அம்மந்திரத்தை ஓதுவித்து அதனைப் பயன்படுத்தும் வகையையும் கற்பித்தான். அவள் மன நிறைந்தது போல் பாசாங்கிட்டு எங்கே அதன் உண்மையைச் சற்றறிகிறேன் என்று அதைக் கையாடிப் பார்ப்பது போல் இறுதியாட்டத்தை முற்றுவித்தாள். மெர்லினும் அவன் மாயமும் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் அவனுக்குப் பன்மடங்கு கீழ்ப்பட்ட அச் சிறு கள்ளியின் மாயத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு அம்மரத்திலேயே புதையுண்டன. எலி மலையைச் சிறைப்படுத்தியதுபோல் தனக்கு மந்திரங் கற்பித்த ஆசானைச் சிறைப்படுத்தி நடைபிணமாக்கி அவள் வெற்றியுடன் ஆர்தர் நகராகிய காமிலட்டுக்கு மீண்டு வந்தாள். அதுமுதல் ஆர்தரின் ஒழுக்கக் கோட்டையில் ஒழுக்கக்கேடு பெருகி அழிவுப்பயிர் வளரலாயிற்று.

Koviloor Acadamy

அ. லான்ஸிலட்டும் ஈலேயினும்

பிரிட்டனின் பேரரசரான ஆர்தர் கார்ன்வாலே யடுத்த லேயானிஸ்* என்ற நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த தம் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய ஆண்டன் பெருந்தகை மாளிகைக்குச் சென்று தம் (வளர்ப்பு) உடன்பிறந்தாருடன் பொழுதுபோக்கியிருந்தார். ஒருநாள் அவர் தாம் இளமையில் திரிந்த காடுகளில் சென்று ' நெடுநேரம் உலாவினார். உச்சிவேளையாயிற்று. ஆயினும் எதிர் காலக் கனவுகளிலாழ்ந்து கால் சென்ற வழியே சென்றதனால் அவர் வழிதப்பி அதற்குமுன் நெடுநாள் மனிதர் கால்படாத ஒரு குன்றின் அருகே வந்துவிட்டார். அக் குன்றில் ஒரு காலத்தில் ஓர் அரசனும் அவன் உடன் பிறந்தானும் நாட்டின் அரசிருக்கைக்காக ஒருவரை ஒருவர் பின்பற்றி போரிட்டுக்கொண்டே சென்றனர். போனவர் இருவருள் ஒருவர்கூட மீண்டு வரவில்லை. இருவரும் ஒருவர் வாளுக்கு மற்றவர் ஒரே சமயத்தில் இரையாய் விட்டதாகக் கூறப்பட்டது. அக் கொடியர் இருவர் உயிர்களும் பேயாய் நின்று ஒருவரை ஒருவர் அதட்டி வந்ததாக மக்கள் கூறலாயினர். ஆகவே அவ்விடத்தில் இரவிலன்றிப் பகலில்கூட யாரும் செல்வதில்லை.

ஆர்தர் இக்கதையைக் கேட்டிருந்தாரானாலும் தாம் செல்லும் அக்குன்றுதான் அது என்பது அவருக்குத் தெரியாது. தெரிந்தாற்கூட அச்சம் என்பதே இன்னது என்று அறியாத தூய வீரனாகிய அவர் பின்னிடைந்திருப்பார் என்று சொல்வதற்கில்லை. மற்றும் தீக் குணங்களாகிய அகப்பேய் உள்ளத்திருந்தால் அல்லவோ

* Lyonesse

Koviloor Acadamy

புறப்பேய்கள் அணுகும். அரசர் குன்றையெல்லாம் சுற்றிப் பார்த்தபின் அதன் சாரலில் ஓர் அழகிய ஏரியைக் கண்டு அதனை நோக்கி இறங்கி வந்தார். அப்போது அவர் காலிற் பட்டு ஏதோ ஒன்று நொறுங் கிற்று. அவர் குனிந்து அது யாதென்று நோக்க அது நெடுநாள் வெயிலாலும் மழையாலும் கிடந்து இற்றுப் போன ஒரு மனிதன் எலும்புக்கூடு என்று கண்டார். (அது உண்மையில் நாம் மேற்கூறிய அரசன் எலும்புக் கூடே).

அவ்வெலும்புக் கூட்டினின்று ஆர்தர் கவனத்தை இன்னொரு ஓசை ஈர்த்தது. எலும்புக் கூட்டிலிருந்து பளபளப்பான வளையம் போன்ற ஏதோ ஒன்று உருண்டு உருண்டு சென்றது. ஆர்தர் அதன்பின் ஓடிப்போய் அதனை எடுத்துப் பார்த்தார். அதுவே இறந்த அரசன் மணிமுடி. அதில் ஒன்பது வைரமணிகள் பதித் திருந்தன. தன்னலமில்லாத் தகையாளரான ஆர்தர் அவ் வுயர்ந்த பொருளை உயரிய முறையில் நாட்டுக்குப் பயன்படுமாறு செய்ய எண்ணி ஆண்டுதோறும் தம் வீரரையும் நாட்டில் உள்ள பிறரையும் போட்டிப் பந்தயங்களிலீடுபடுத்தி வெற்றி பெற்றவர்க்கு அம்மணி முடியின் வைரமணிகளை ஒவ்வொன்றாகப் பரிசளித்தார்.

எட்டாண்டுகளாக லான்ஸிலட்டே போட்டியில் வெற்றி பெற்று, எட்டு மணிகளையும் பெற்றார். அவர் இல்வாழ்விலீடுபடாதிருந்த நிலையில் அவற்றை அரசி யிடமே காணிக்கையாகச் செலுத்தி யிருந்தார். ஒன்ப தாவது மணியையும் அவரே பெறுவார் என்று யாவரும் உறுதிகொண்டிருந்தனர்.

போட்டிவிழா நாளுக்கு முந்தின நாள் எல்லாரும் அதற்காகக் காமிலட்டுக்குப் புறப்பட்டனர். அரசிக்கு

Koviloor Academy

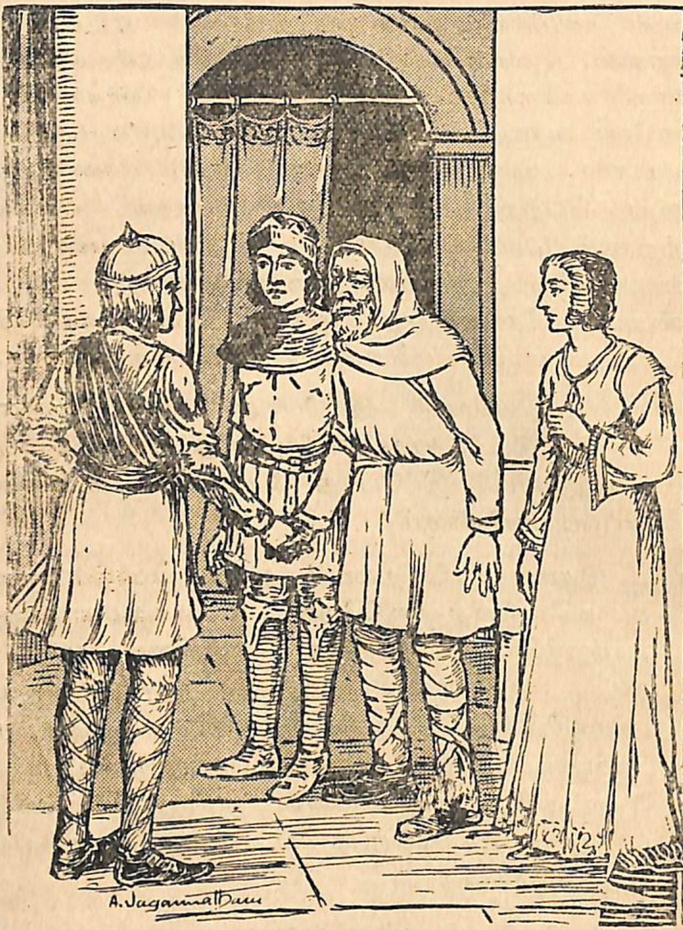
உடல் நலமில்லாததனுல் உடன்போகக் கூடவில்லை. அதுகண்ட லான்ஸிலட் தனக்கும் உடல்நலமில்லை என்று சாக்குக்கூறிப் பின் தங்கினுர். அரசர் எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் அவர் பிடிவாதமாக மறுத்துவிட்டார். ஆனுல் எட்டு மணிகளையும் காணிக்கையாய்ப் பெற்ற அரசிக்கு ஒன்பதாவதும், எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரிதானதுமான கடைசி மணியையும் பெற்று ஆரமாக அணியவேண்டும், என்ற எண்ணம் தோன்றிற்று. ஆகவே, அவள் லான்ஸிலட்டை விழாவிற்குப் போகும்படி வற்புறுத்தலானுள்.

லான்ஸிலட்: அம்மணி இப்போது நான் என்ன செய்யட்டும்? அரசர் கூறியபோது பிடிவாதமாக மறுத்துவிட்டு இப்போது போனுல் அவர் மனம் எப்படியாயிருக்கும்?

அரசி: இதுவா பெரிய தடை? அதற்கு எளிதில் நான் வகைசொல்லித் தருகிறேன். 'எல்லாரும் என்னை லான்ஸிலெட் என்றறிந்து வெற்றியை எளிதில் விட்டு விடுகிருர்கள். இதனுல் இகழுரைக்கும் அவமதிப்புக்கும் இடம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஆளுடை தெரியாத வகையில் மாற்றுருவில் வந்து போட்டியிட எண்ணினேன்' என்று சொல்லிக் கொள்க! அதற்கேற்பக் கேடயத்தையும் மாற்றிக் கொண்டு செல்க.

லான்ஸிலட் சரி என்று புறப்பட்டார். ஆளடையாளம் அறியாமலிருக்கும்படி லான்ஸிலட் நேர்வழி விட்டுச் சுற்றுவழிகளினூடாகச் சென்ருர். அதில் வழி தவறி எங்கு வருகிரேம் என்று தெரியாமலேயே ஒரு மாளிகையுள் நுழைந்தார். அங்கிருந்த ஒரு கிழவர்

Koviloor Acadamy

ஆஸ்டொலட் மாளிகையில் லான்ஸிலட்

Koviloor Academy

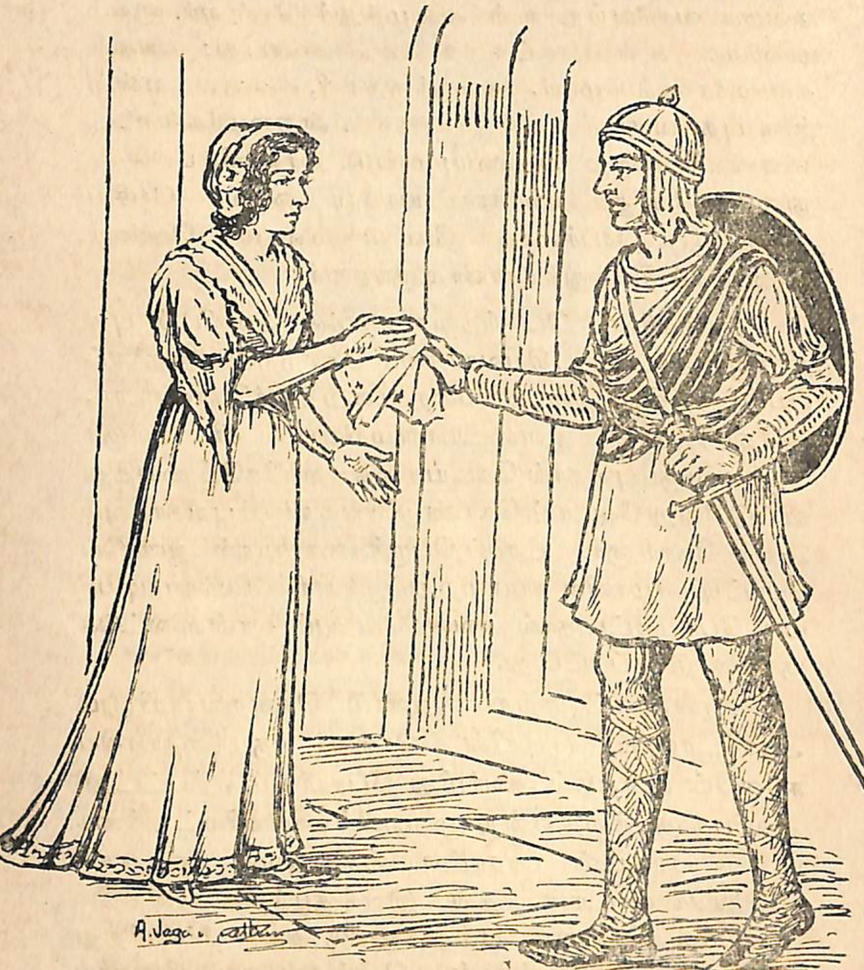
அவரை வரவேற்று உள் அழைத்துச் சென்றார். அம் மாளிகை ஆஸ்டொலட்* மாளிகை என்பது; அதன் தலைவரே அக் கிழவர். அவருக்கு டார்†, லவேயின்‡ என்ற இரு புதல்வரும், அல்லி மங்கை§ என்றழைக்கப்பட்ட ஈலேயின்¶ என்ற புதல்வியுமுண்டு. லான்ஸிலட் உள் நுழைந்தபோது அவர்கள் யாரோ ஒருவர் பேசிய துணுக்குப் பேச்சைக் கேட்டு கலகல வென்று அனைவரும் சிரித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

லான்ஸிலட் பெருந்தகை தனக்கு அவ்விடம் புதிதாகவும் ஆட்கள் புதியவராகவும் தோற்றவே அதனைப் பயன்படுத்தித் தன் பெயரை மறைத்துக்கொண்டார். அதோடு தான் ஆளடையாளமறியாமல் விழாவுக்குச் செல்ல விரும்புவதால் கேடயத்தை அங்கேயே வைத்து விட்டு வேறு கேடயம் கொண்டுபோக விரும்புவதாகவும் அவர் கோரினார். டார்ப் பெருந்தகை முதல் ஆண்டுப் போட்டி விழாவில் காயமுற்றுப் போரில் கலக்கமுடியாமல் போய்விட்டதால் அவன் கேடயம் லான்ஸிலட்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

லான்ஸிலட் சற்று ஆண்டு சென்றவராயினும் ஆஸ்டோலாட் குடியின் செல்வக் குழந்தையாகிய ஈலேயின் மனத்தில் அவர்மீது பேரார்வம் ஏற்பட்டது. அவளைக் குழந்தை என்ற முறையில் லான்ஸிலட் தங்கை போல் பரிவுடன் பாராட்டியதை அவள் தப்பாகப் புரிந்துகொண்டாள். தன் இளங்குழந்தை மனத்தில் அவர்மீது கொண்ட பற்றுதலுக்கு அவள் நீர்வார்த்து அதனை வளர்த்து வந்தாள். பெண்கள் தாம் விரும்பிய தலைவருக்கு அல்லது உறவினர்க்கு விழாவிலணியத் தம்

* Castle of Astolat. † Sir Torre. ‡ Sir Lavaine. § Lily Maid. ¶ Elaine.

Koviloor Acadamy

ஈலெயின் கைக்குட்டை அளித்தல்

Koviloor Acadamy

கைக்குட்டையைக் கொடுப்பது வழக்கம். அவளும் அதன்படி லான்ஸிலட்டுக்குத் தன் கைக்குட்டையைக் கொடுத்தாள். லான்ஸிலட் கினிவீயருக்கு முன் கொடுத்த உறுதி மொழியை எண்ணி, 'நான் இதுவரை எந்த மங்கையின் அறிகுறியையும் அணிந்ததில்லை' என்றார். உடனே அவள் திறம்பட, 'அப்படியாயின் இப்போது என் அறிகுறியை அணிந்தபின் உம்மை யாரும் அறவே அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்,' என்றாள். அது உண்மையே என்று கண்டு லான்ஸிலட் இணங்கினார். வற்புறுத்தி வழக்காடிப் பெற்ற அவ் வெற்றியைக்கூட அப் பேதை தன் காதலின் வெற்றி எனக் கொண்டாள்.

போட்டி விழாவில் லான்ஸிலட் மற்றோர் புதிய வீரனென்று அவர் உறவினரும் நண்பரும் நினைத்தனர். தம் லான்ஸிலட்டின் புகழைக் கொள்ளை கொள்ள இவன் யார் என்று தருக்கி அவர்கள் போட்டியில் அவர் வெற்றி பெறும்போதெல்லாம் அவரை வெறிகொண்டு ஒற்றுமையுடன் தாக்கினர். அப்படியும் 'தோலா' வீரரான லான்ஸிலட்டே வெற்றி கொண்டாராயினும் பலநாள் உயிருக்கு மன்றாடும் நிலையில் படுகாயப் பட்டார். வெற்றி யறிகுறியாகிய மணியைக்கூடப் பெறாமல் அவர் லவேயினுடன் பக்கத்திலுள்ள ஒரு துறவியின் மடத்தில் சென்று தங்கினார்.

லான்ஸிலட் இங்கே இங்ஙனம் இருக்க ஈலெயின் ஆஸ்டொலாட்டில் லான்ஸிலட்டையே எண்ணி எண்ணித் தன் மனக் கோயிலில் அவர் உருவை வைத்து வழிபடலானாள். அவர் பெயரை அவள் அறியா விட்டாலும் ஆர்தர் வட்டமேடையில் அவரே முதன்மை வாய்ந்த வீரராய் இருக்கவேண்டும் என அவள் உறுதி

Koviloor Acadamy

யாக நம்பினாள். தன்னிடம் விட்டுப்போன கேடயத்தை அவர் காதலுக்கு அறிகுறி என எண்ணி அதனை அவள் ஓயாது எடுப்பதும் துடைப்பதும் அதிலுள்ள மூன்று அரிமாக்களின் படத்தைப் பார்த்து அவரைப்பற்றி மனக்கோட்டைகள் கட்டுவதுமாயிருந்தாள். அக் கேடயம் அழுக்குப் படாமலிருக்க அவள் தன் சிறந்த பொன்னுடை ஒன்றைக்கொண்டே அதற்கு உறை செய்து அதில் அவர் கேடயத்தின் படங்களைத் தீட்டிப் பூவேலைகளை செய்து மினுக்கினாள். இங்ஙனம் நொடிகளையெல்லாம் ஊழிகளாகக் கழித்து நாட்கள் பல சென்றதால் அவள் மனத்துக்குள், 'அவர் வெற்றி யடைந்தாரா? ஏன் வரவில்லை,' என்றெல்லாம் கவலை கொண்டாள்.

லான்ஸிலட்டோ என்று யாவரும் எண்ணும்படி வியக்கத்தக்க முறையில் வெற்றி பெற்ற புதிய வீரனைப் பாராட்டி ஆர்தர் அவருக்கு மணியை அளிக்க எண்ணி அவரை அழைத்துப் பார்த்தார். புதிய வீரர் மணியை புறக்கணித்துச் சென்றதும் அவர் உயிருக்கே மோசமான நிலையில் படுகாயமடைந்து கிடந்தார் என்று கேட்டதும் அவர் ஆர்வத்தைப் பின்னும் மிகைப்படுத்தின. உரிமைப்படி எப்படியும் மணியை வெற்றி பெற்றவருக்குக் கொடுத்தாகவேண்டும் என்றெண்ணிய ஆர்தர் தம் சிற்றப்பன் பிள்ளையாகிய கவெயினிடம்* அதைக் கொடுத்து எப்படியும் புதிய வீரரைக் கண்டு பிடித்து அதைக் கொடுத்து அவரைப் பாராட்டி வருமாறு அனுப்பினார்.

கவெயின் பல இடங்களிலும் சுற்றித் திரிந்து புதிய வீரரைக் காணாமல் ஓய்ந்து தற்செயலாக ஆஸ்

* Sir Gawaine.

Koviloor Academy

டொலாட் வந்தார். ஈலெயின் ஆவலுடன் போட்டி விழாவின் முடிவென்ன என்று கேட்டாள். ஆளடையாளமற்ற புதிய வீரர் ஒருவர் வெற்றி பெற்ருரென்று கேட்டதே அவள் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் தனக்கு அவர் மீதே காதலென்பதையும், அவர் கேடயம் தன்னிடமே இருந்தது என்பதையும் வெளியிட்டுக் கூறி அக் கேடயத்தையும் காட்டினுள். கவெயின் அதன் மூன்று அரிமாக்களைக் கண்டு, ‘ஆ! நான் எண்ணியது சரி; இது லான்ஸிலட்டன்றி வேறன்று,’ என்ருர். ஈவெயினும், ‘நான் எண்ணியதும் சரி; என் தலைவர் ஆர்தர் மேடையில் முதன்மை வாய்ந்த வீரரே,’ என்ருள். கவெயின் சோம்பேறியாதலால், ‘பின்னும் லான்ஸிலட்டைத் தேடவேண்டியதில்லை,’ என்று மணியை ஈலெயினிடமே கொடுத்தார். அத்துடன் அவரிடம் ‘நாரதர்’ பண்பும் சற்று இருந்ததால் லான்ஸிலட்டுக்கு ஒரு காதலி ஏற்பட்டுவிட்டதை அரண்மனை எங்கும் பறைசாற்றிக் கினிவீயரிடமும் கூறிவிட்டார்.

அரசியாகும் பேரவாவால் கினிவீயர் லான்ஸிலட்டைத் துறக்கத் துணியினும் தன்னலமும் தன் போக்கும் மிக்க அவள் அவர் மட்டும் தம் காதலொப்பந்தத்தை விடாதபடி அவர்மீது உரிமை செலுத்தி வந்தாள். ஆகவே, அவர் தன்னையன்றி இன்னொரு பெண்ணின் காதலில் ஈடுபட்டார் என்று கேட்டதுமே அவள் அவர்மீது பெருஞ் சினங்கொண்டாள்.

ஈலெயின் லான்ஸிலட் படுகாயமடைந்தார் என்று கேள்விப்பட்டது முதல் ஆஸ்டொலாட்டில் அவள் கால் தரிக்கவில்லை. தந்தையிடம் சென்று அவள் தானே அவரைப் பக்கத்திலிருந்து பார்க்கவேண்டுமென்று முரண்டினுள். குடும்பத்தின் ஓரே பெண்

Koviloor Academy

ணுகிய அவள் சொல்லை அவள் தந்தையும் சரி, தமையன் மாரும் சரி என்றும் தட்டுவதில்லை. எனவே, டார் பெருந்தகையுடன் அவள் துறவியின் மடத்துக்கு அனுப்பப்பட்டாள். லான்ஸிலட்டின் நிலைமை கண்டு அவள் மிகவும் கலங்கிப் போனாள். ஆயினும் அவள் காட்டிய பரிவும் களங்கமற்ற பற்றுதலும் காதல் வாழ்வில் முறிவுற்றுச் சோர்ந்த லான்ஸிலட்டின் உள்ளத்துக்குக் கிளர்ச்சி தந்ததனால் அவர் விரைவில் உடல் நலமுற்றார். முற்றிலும் அவள்மீது அவர் காதல் கொள்ள முடியாவிடினும் தன்னல மிக்க கினிவீயரின் கட்டுப்பாடு இல்லாதிருந்தால் லான்ஸிலட் அவள் காதலை ஏற்று அவளுக்காவது நல்வாழ்வு கொடுத் திருக்கக்கூடும். அது முடியாது போகவே அவள் மனத்தை வேறு வகையில் திருப்பிவிடலாம் என்று லான்ஸிலட் அரும்பாடு பட்டார்.

தாம் அவளைத் தங்கையாகவே நேசிப்பதாகவும் அவளைவிட மூன்றுமடங்கு ஆண்டுடைய தன்னை மறந்து அவளுடனொத்த வேறோர் இளைஞனையே மணக்கும்படி யும் அவர் கூறிப்பார்த்தார். ஒன்றும் பயனில்லாமல் போகலாயிற்று. அவள் தந்தையும் உடன்பிறந்தாரும் கூடக் கவலைகொண்டனர். சிறுபிள்ளைத்தனமான சிறு விருப்பத்தை நயமாகப் பேசி முறிப்பதைவிடக் கடுமை யாக நடப்பதாலேயே எளிதில் முறித்தல்கூடும் என்று லான்ஸிலட்டிடம் அவள் தந்தை கூறினார். அதன்படி லான்ஸிலட் மற்றெல்லாரிடமும் விடைபெற்றுச் செல் லும்போது ஈலெயினிடம் மட்டும் சொல்லாமல் சென்று விட்டார். மேலும் அவர் கேடயத்துக்கு அவள் அரும் பாடுபட்டுத் தைத்த உறையை எறிந்துவிட்டுக் கேட யத்தை மட்டுமே கொண்டுபோனார்.

Koviloor Academy

லான்ஸிலெட்டும் ஈலெய்யின் தந்தையும் நினைத்தபடி கடுமையால் ஈலெயின் காதல் முறிவு பெறவில்லை. அவள் காதலுள்ளம்தான் முறிவுற்றது. ஆனையுண்ட விளங்கனி போல் அவள் உடலும் உள்ளூர நோயுற்று, அது ஒரு வாரகாலத்திற்குள் காலன் அழைப்பைப் பெற்றது இதற்குமுன் அவள் தந்தையிடம் தன் கடைசி விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டாள். அவள் தன் இறந்த உடலை வெண்பூக்களாலும் வெள்ளாடை அணிமணிகளாலும் அணிசெய்வித்துப் பூம்படகொன்றில் வைத்துக் காமிலட்டுக்கு லான்ஸிலட்டிடம் அனுப்புமாறு அவர்களிடம் கோரினாள். அதோடு அவள் தன் காதல் வரலாற்றைத் தெரிவித்து திருமுகம் எழுதி, அதனைத் தன் கையில் வைத்தனுப்ப ஏற்பாடு செய்தாள்.

கவலையால் மெலிந்த ஈலெயின்

காமிலட்டில் தம் வீரருடனும் லான்ஸிலட்டுடனும் அரசியுடனும் இருந்த ஆர்தர் கண்காண ஈலெயின்

Koviloor Acadamy

ஆற்றணங்கே பவனி வருவதுபோல் ஆற்றில் மிதந்து வந்தாள். அவள் கையிலிருநத கடிதத்தை ஆர்தர் எல்லோருமறிய வாசிக்கச் செய்தார். அதன்மூலம் அவள் காதலின் ஆழமும் லான்ஸிலட்டின் புறக்கணிப் பும் கொடுமையும் யாவருக்கும் புலனாயிற்று. கினிவீயர் அரசியின் சினமும் மாறிற்று. ஆயினும் லான்ஸிலட் மனநிலை யாவர் சினத்திற்கும் வெறுப்புக்கும் அப்பாற் சென்றுவிட்டது. அவர் தம் வாழ்க்கையின் வெற்றி களையும் பெருமைகளையும் எண்ணினார்; ஒரு மாதின் தன்னலத்தால் ஒப்பற்ற ஒரு நறுமலர் மலர்ச்சியடையா மல் வாடிப்போகும்படி நேர்ந்ததையும் எண்ணி எண்ணி மனமாழ்கினார். ஆர்தரின் வீரமிக்க உலகில் வெற்றிவீரர் என்று பேர்வாங்கிய அவர் அந்த உலகி லேயே ஏழேழ் நரகினுங் காணமுடியாத துன்பமெய்தி நடைப்பிணமாக வாழ்ந்தார்.

Koviloor Academy

கூ. தெய்வீகத் திருக்கலம்

ஆர்தர் தம் ஆற்றலால் பிரிட்டனில் தம் அரசாட்சியை நிலைநிறுத்துவதுடன் அமையாது தெய்வ அருள்வழி நின்று அருளாட்சியும் நிறுவ எண்ணினார்.

இயேசுபெருமானின் திரு அடியவருள் ஒருவரான அரிமாத்தியா யோஸப் என்பவன் இயேசுவின் திருக் குருதியடங்கிய கலமொன்றைப் பிரிட்டனுக்குக் கொண்டு வந்திருந்தான். அது அருளாளர்க்கன்றிப் பிறர்க்குக் காணவும் கிட்டாதது. தம் நற்செயலாலும் உள்ளத் தூய்மையாலும், தம் வீரர் அருள் நிறைவாலும் இதனை அடைய வேண்டும் என்று ஆர்தர் எண்ணினார். ஆனால், அவர் எவ்வளவோ தூய்மையுடையவராயினும் அவரைச் சார்ந்தோர் உள்ளத்தின் மாசுகாரணமாக அதனை அவர் பெறக்கூடாதிருந்தது.

ஆர்தர் வாழ்வில் மாசுபடரக் காரணமாயிருந்தவர்களுள் தலைமையானவர்கள் கினிவீயர் அரசியும் லான்ஸிலட்டும் ஆவர். அரசி உள்ளத்தில் கறைமிகுதி; ஆனால், லான்ஸிலட் உள்ள உயர்வுடையவர். அவள் பொய்ம்மைக்காட்பட்டே அவர் கறைப்பட்டார். இங்கிலையில் அவரிடம் தூய காதல்கொண்ட ஒரு மாதின் மூலம் அவருக்குக் கலஹாட் என்ற ஒரு சிறுவன் தோன்றினான் அரசியின் பொருமைக்கஞ்சிய லான்ஸிலட் தாம் மறைவில் மணந்த அம்மாதையோ அதன் பயனாய்ப் பிறந்த புதல்வனையோ ஏற்கமுடியாதவராயிருந்தனர்.

ஆயினும், வீரத்திலும் நற்செயல்களிலும் ஈடுபட்டுக் கலஹாட் புகழ் ஓங்குந்தோறும் அவர் உள்ளூர மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஆர்தராலும் அவர் வீரர் பலராலும்

Koviloor Acadamy

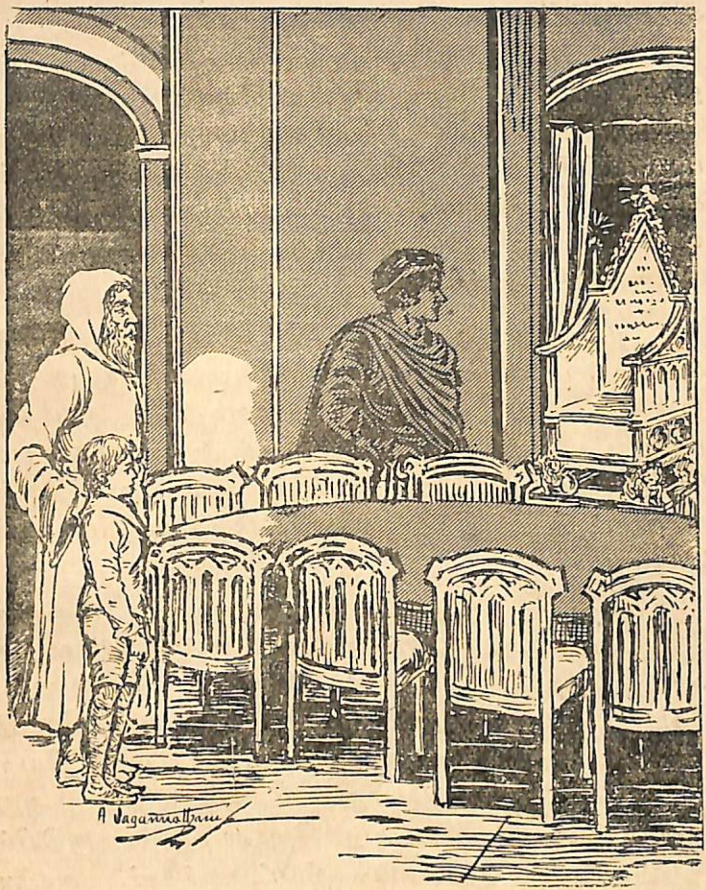
காணமுடியாத திருக்கலத்தை இவன் கண்டு அதன் ஒளியில் இரண்டறக் கலப்பான் என்று எதிர்கால நுனித்தறியும் அறிஞர் கூறக்கேட்டு அவர் இன்னும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

மெர்லின் அமைத்த ஆர்தர் வட்டமேடையைச் சுற்றியிருந்த நூறு இருக்கைகளில் தொண்ணூற்றென்பது நிறைவடைந்தும் இன்னும் ஒன்று நிறைவடையாமலே இருந்தது. அது பொன்னாலான இருக்கை. அதன் மீது மணிகள் அழுத்திய எழுத்துக்களில், 'மாசற்ற தூய அருள்வீரனே இதில் அமரலாம்' என்று எழுதியிருந்தது.

ஒருநாள் ஆர்தர் கொலுவிருக்கையில் திடுமெனக் கதவுகள் அடைத்துக்கொண்டன. அவ் வரையிருளில் ஒளிவீசும் வெண்பட்டாடை அணிந்த முதியோன் ஒருவன் பால்வழிந்தோடும் இளமுகமுடைய சிறுவனொருவனை உடன் கொண்டுவந்து, 'இவனே பிரிட்டனில் யாவரினும் தூய உள்ளமுடைய கன்னிவீரன். வட்ட மேடைப் பொன்னிருக்கை இவனுக்கே உரியது,' என்றான். அச்சிறுவனே கலஹாட் பெருந்தகை. அவ் விருக்கையிலும் அப்போது 'இது கலஹாட் பெருந்தகையின் இருக்கை' என்ற மணி எழுத்துக்கள் காணப்பட்டன.

அதேசமயம் வாள்பதித்த கல் ஒன்று ஆற்றில் மிதப்பதாக ஒருவன் வந்து கூறினான். அதன்மீது 'இதை உருவுபவன் திருக்கலத்தை அடைவதற்குரியவன்,' என்றெழுதப்பட்டிருந்தது. மனத்தில் கறையுடைய பலரும் சென்று தோல்வியுறவே அனைவரும் வியப்படைந்தனர். (அது அரசியின் பொய்ம்மையினால் அவருக்கு நேர்ந்த இழுக்கு என்பதனை அவர்கள் அறியார்). லான்ஸிலட்டோ தம்குற்றம் தாமறிந்தவராதலால் மறுத்து

Koviloor Acadamy

பொன்னிருக்கைக்கு உரியவன் இவனே

Koviloor Acadamy

விட்டார். கலஹாட் அனைவரும் காண அதனை எடுத்துக் கொண்டான்.

இதன்பின் திருக்கலம் ஒருநாள் அனைவர் கண்முன்னும் ஒரு கணம் கோடி ஞாயிறு திங்கள் தோன்றினாற் போன்ற ஒளிவீசிக் காட்சியளித்து மறைந்தது. அதன் மீது பட்டுத்துணி போர்த்திருந்தும் அது அவர்கள் கண்களைப் பறிக்கும் அழகுடையதாய் ஒளியும் மணமும் வீசியது. அதனைக் கண்டதே அனைவரும் அதனைச் சென்றடைய எண்ணிப் புறப்படலாயினர்.

ஆர்தருக்கு இம் முயற்சியில் ஆர்வமிகுதியாயினும் கவலையும் மிகுதியாயிற்று. வட்டமேடைவீரர் பலரும் இதனைக் காணத் தகுதியற்றவர்களாதலின் அவர்கள் மீளமாட்டார்கள். ஆதலால், அதன் இருக்கைகள் பல வெற்றிடமாய் விடுமே என்று அவர் வருந்தினர். கலஹாட் போன்ற சிலர் காணக்கூடும் என்று மகிழ்வும் கொண்டார்.

கலஹாட் முதலில் தம் வாளுக்கு இசைந்த கேடயத்தை நாடிச் சென்றார். உள்ளத் தூய்மையற்றவர் எடுத்தால் அவர்களை வீழ்த்தும் திறமுடைய கேடயமொன்று ஒரு மடத்திலிருப்பது கேட்டு அதனைக் காணச்சென்றார். அது அரிமாத்தியா ஜோஸேப் இறக்கும்போது விட்டுச்சென்றது. அது தூய வெண்ணிறமுடையது. ஜோஸப் தம் குருதியில் அதில் சிவந்த சிலுவைக் குறியிட்டிருந்தார். அதனை எடுத்துக்கொண்டு பலநாள் பயணம்செய்து பல நாடுகளுக்கும் சென்றார்.

லான்ஸிலட் வழியில் ஒரு கோயிலின் பக்கத்தில் செல்லுகையில் பலகணிவழியாய் மூடப்பட்டிருந்த

Koviloor Acadamy

திருக்கிண்ணத்தைக் கண்டும் உள்ளே நுழைய முடியாதுபோனார். வெளியில் சோர்ந்து படுத்திருக்கையில் கனவில் மற்றுமொருமுறை அது தோற்றமளித்தது. ஆனால், அப்போதும் அதனை அணுக உடலில் ஆற்றலற்றுப் போயிற்று.

அங்கிருந்து ஒரு மரக்கலத்திலேறிச் செல்கையில் கலஹாட் பெருந்தகைவந்து அவரைக் கண்டார். சில நாள் தந்தையும் மகனும் அளவளாவி யிருந்தனர். பின் வெண்கவசம் அணிந்தவீரன் தன் குதிரையில் வரும்படி கலஹாடைமட்டும் அழைக்க, அவர் லான்ஸிலட்டிடம் பிரியாவிடைபெற்றுச் சென்றார்.

வழியில் கலஹாட் பெர்ஸிவல் பலீஸ் என்ற இருவரையும் கண்டு உடனழைத்துக்கொண்டு முன் லான்ஸிலட் கணக் கண்ட இடமாகிய கர்போனெக் அரண்மனையை அடைந்தார். இவ்விடத்தில் முதியோன் ஒருவன் திருக்கலத்தை மூடி யேந்திக்கொண்டுவந்து காட்சியளித்தான். பின் அவன் அவர்களிடம், "நீங்கள் அனைவரும் கப்பலேறி ஸாராஸ் நகரையடையுங்கள். அங்கு நீங்கள் அதனைத் திரையின்றி ஊனக்கண்ணால் காண்பீர்கள். மனிதர் அதனைக் கடைசியாகக் காண்பது அப்போதுதான். விரைவில் அது வானுலகம் சென்றுவிடும்," என்றனர்.

ஸாராஸ் நகரில் திருக்கலத்தைக் கலஹாட் கோயிலில் வெள்ளி மேடையில் வைத்து அதன் அருள் வலியால் நோய்களைப் போக்கி அறம்பெருக்கினன். ஆயினும் கொடுங்கோலனான அரசன் அவர்களைச்சிறையிட்டான். அவன் இறந்தபின் ஒருநாள் வானொலி ஒன்று கலஹாடின் தோழர்களை நோக்கி, 'திருக்கலம் வானுலகு

Koviloor Acadamy

செல்லும் நேரம் வந்துவிட்டது; நீங்கள் இனி உங்கள் இடம் செல்லுதல் தகுதி' என்றது. அதனைத் திரையின்றிக் காணும் அளவு தூய்மை பெறாத அவர்களும் விடைகொண்டு போயினர்.

கலஹாட் திருக்கலத்தின் முன் மண்டியிட்டு வணங்கியபோது அதன்மீதிருந்த திரையகன்று அதன் தண் ஒளி அவன் உடலையும் உளத்தையும் குளிர்வித்து நிறைத்தது. வானவர் எதிர்கொண்டழைப்பத் திருக்கலத்துடன் அவன் ஆவி மேலெழுந்து விண்ணுலகு சென்றது.

லான்ஸிலட்டும், அதன்பின் பெர்ஸிவலும் பலிஸாம் காமிலட்வந்து தாம் தாம் கண்ட அருங்காட்சிகளைக் கூறி கலஹாடுக்குக் கிடைத்த அரும்பெறற் பேற்றினைக் குறித்துப் புகழ்ந்தனர். அதுகேட்ட ஆர்தரும் மக்களும் மகிழ்ந்தனராயினும், மீண்டு வராத பலரையும், திருக்கலம் உலகினின்று மறைந்ததையும் எண்ணியபோது, கவலையின் மெல்லிய சாயல் அவர்கள் வாழ்வின்மீது படரலாயிற்று.

Koviloor Acadamy

கo. ஆர்தர் முடிவு

ஆர்தர் வாழ்வுக்கு மெர்லின் விதைவிதைத்தான்; அவன் வீழ்ச்சிக்குக் கினிவீயர் விதைவிதைத்தாள். அவ்விதை லான்ஸிலட்டால் முளைவிட்டு விவியனால் உரம் பெற்று வளர்ந்து மாட்ரெடால் அறுவடையாயிற்று.

மாட்ரெட்* ஆர்தர் உடன்பிறந்தாளான பெல்லிஸென்ட் மகன். தம் நெருங்கிய உறவினனென்ற முறையில் ஆர்தர் அவனையே தமக்கடுத்த இளவரசனாக்க எண்ணினார். ஆனால் உரிமையுடன் அவர் அரசியற் செல்வத்தைப் பெறுவதற்கு மாறாக, அவரை அழித்துப் பெற எண்ணி அவனும் இறுதியில் அழிவுற்றான்.

பாற்கடலில் பிறந்த நஞ்சேபோல் ஆர்தர் குடியில் பிறந்த அவனிடம் கீழ்மையும் வஞ்சகமும் நன்றிகொன்ற தன்மையுமே மிகுந்திருந்தன. வஞ்சகன் யாரையும் வஞ்சமிழைப்பவர் என்று நினைப்பது இயற்கை. அதற்கேற்ப அவன் தன் தாய் தந்தையர் பேசும் மறை சொற்களைக்கூட ஒளிந்திருந்து கேட்கும் கயமையுடையவனாயிருந்தான். ஒருநாள் கினிவீயர் அரசி தோழியர் சிலருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அவன் மதிலேறிப் பதுங்கி அவர்கள் பேசுவதை உற்றுக் கேட்டான். அச்சமயம் அவ்வழியே வந்த லான்ஸிலட் அவனை வேறு யாரோ திருடன் என்றெண்ணிக் காலைப் பிடித்துக் கீழே மோதினர். அவன் அரசன் மகனென்று கண்டதே வருந்தி அவனிடம் மன்னிப்புக்கோரினார். மன்னிப்பு என்பதன் தன்மையையே யறியாத அக்கொடியோன் இதற்குப் பழிவாங்க எண்ணி அதற்காகக் காத்திருந்தான்.

---

* Modred.

Koviloor Acadamy

விரைவில் அவனுக்கு அதற்கான வாய்ப்பும் கிடைத்தது. ஆர்தரின் பரந்த பேரரசின் ஒரு கோடியில் ஒரு கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அதனை யடக்கச்சென்ற அவர் தம் இடத்திலிருந்து ஆளும் உரிமையை மாட்ரருக்கே தந்துபோனுர். இப்புதிய அரசுரிமையை முற்றிலும் பயன்படுத்தி லான்ஸிலட்டிடம் பழி வாங்குவதுடன் ஆர்தர் நாட்டையும் கைக்கொள்ள அவன் சூழ்ச்சி செய்தான்.

லான்ஸிலட்டுக்கு பிரான்ஸின்* சில பகுதிகளில் குறுநில மன்னருரிமை உண்டு. அப்பகுதியில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டதாகப் பொய்க் கையொப்பமிட்டு மாட்ரெட் லான்ஸிலட்டுக்கு ஒரு கடிதம் வரும்படி செய்தான். ஏற்கெனவே லான்ஸிலட்டுக்கு அங்கே பல வேலையிருந்தும், காமிலட்டை விட்டுச் செல்ல மனமில்லாமல் பின் தங்கியிருந்தார். இப்போது இன்றியமையாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டதால் இதனை ஒட்டி அங்கே சென்று கிளர்ச்சியை அடக்குவதோடு நில்லாது சிலநாள் தங்கிப் பிற வேலைகளையும் முடித்துவர அவர் எண்ணினுர். ஆகவே அவர் கினிவீயர் அரசியிடம் சென்று பிரியாவிடை பெற்றுர். கினிவீயர் அரசி அச்சமயம் லான்ஸிலட்டிடம், "நீ இல்லாமல் காமிலட்டில் நான் இருக்க முடியாது. உன்னைப் பார்க்கும் ஆறுதலினுலேயே நான் வேண்டா வெறுப்பாக ஆர்தருடன் வாழ இசைந்தேன். இனி நீ இல்லாதபோது அவருடன் வாழ, அவரை காணக்கூடப் பொறுக்க முடியாது. ஆகவே நான் ஆல்ம்ஸ்பரியிலுள்ள மடத்தில்† சென்று என் மீதி நாளைக் கழித்துவிடுகிறேன்," என்றுள்.

* France. † Abbey at Almsbury.

Koviloor Acadamy

லான்ஸிலட் எவ்வளவு தடுத்தும் அவள் கேளாமல் அவ்வுறுதியிலேயே நின்ருள். லான்ஸிலட்டும் இறுதியாக விடைபெற்றுச் சென்ருர்.

அவர்கள் தனிமையிலிருப்பதாக எண்ணி மறைவாகப் பேசிய அனைத்தையும் மாட்ரெட் மறைந்து நின்று கேட்டுக்கொண்டான். ஆகவே கினிவீயர் தான் லான்ஸிலட்டிடம் கூறியபடியே யாருமறியாது மாற்றுருவில் ஆல்ம்ஸ்பரி சென்றதும், அவன் அவர்கள் தீய ஒழுக்கத்தை எங்கும் பறைசாற்றியதுடன் கினிவீயர் லான்ஸிலட்டுடனேயே ஓடிப்போய்விட்டாள் என்று துணிந்து ஒரு கதையும் கட்டிவிட்டான். நற்செய்தியினும் தீச்செய்தி கடுகிச் செல்லும் இயல்புடையதாதலின் இப் பழியுரை நாடெங்கும் பரவிற்று.

கிளர்ச்சிக்காரரை அடக்கிவிட்டுத் தம் நகரை நோக்கி மீண்டும் வந்துகொண்டிருந்த ஆர்தர் செவியிலும் இது படவே, அவர் காமிலிட்டுக்கே வராமல் படை திரட்டி லான்ஸிலட்டின் குறுநிலக்கிழமைமீது படை எடுத்தார்.

லான்ஸிலட் தம் நிலக்கிழமை சென்றெட்டியதும் கிளர்ச்சி யெதுவும் இல்லை என்று கண்டார். ஆகவே தமக்கு வந்த கடிதம் மாட்ரெட் சூழ்ச்சியால் அனுப்பிய கடிதம் என்பதை அறிந்துகொண்டார். அதன்பின் கினிவீயர் தம்முடனேயே வந்ததாகப் பரவிய கதை கேட்டு அவர் பின்னும் புண்பட்டார். ஆயினும், அவள் உண்மை யிருப்பிடத்தை அவர் கூறவும் துணியவில்லை யாதலால், யாரும் அவரை நம்பவில்லை. ஆர்தர்கூட கினிவீயரை அவர் தம் கோட்டையில் ஒளித்து வைத்தார் என்றே நினைத்துப் போரெழுச்சியில் முனைந்தார்.

Koviloor Academy

லான்ஸிலட் ஊழ்வலியால் நெறி தவறினும் வன்னெஞ்சருமல்லர்; வஞ்சகமும் தீங்கும் உடையவருமல்லர். தம் தோழரும் தலைவரும் தம் பிழையால் வாழ்விழந்தவருமான ஆர்தரை எதுவரினும் எதிர்க்க அவர் மறுத்தார். "என் நாடும் என் உயிரும் தங்களைச் சார்ந்தவை. அதோடு தங்களுக்கு மாறாப் பிழையும் செய்தேன். தங்களை எதிர்த்து மீண்டும் பிழை செய்யேன். என் நாட்டையும் உயிரையும் தாங்கள் கொண்டால், என் தீராக் கடனில் ஒரு பகுதியே தீரும். அங்ஙனமே கொள்க," என்று அவர் ஆர்தருக்குச் சொல்லியனுப்பினர். எதிர்த்தோரை மட்டுமே எதிர்க்கும் தூய வீரராகிய ஆர்தருக்கு எத்தகைய தீங்கு செய்தவராயினும் கழிவிரக்கமும் தன் மறுப்பும் மிக்க தம் பழைய தோழராகிய லான்ஸிலட்டை எதிர்க்க மனமில்லை. ஆனால், ஆர்தர் மருகனாகிய கவெயின்* ஆர்தர் சார்பில் நின்று லான்ஸிலட் செய்தபழி லான்ஸிலட்டை அழித்தாலன்றிப் போகாது என்று முரண்டினான். அதோடு நேரில் லான்ஸிலட் கோட்டை வாயிலில் சென்று அவரை மற்போருக்கும் அழைத்தான். லான்ஸிலட் "எதுவரினும் என் தலைவரை எதிர்த்தும் போரிடேன், அவர் உறவினரை எதிர்த்தும் போரிடேன்" என்றார். பார்ஸ், லயோனெல் முதலிய பிற வீரர்கள் சென்றெதிர்த்தனர். ஆனால் லான்ஸிலட் வந்தபோது புலியை எதிர்த்த ஆடுகள்போல் அவர்கள் வெருண்டோடலாயினர். கவெயின் அது கண்டு, "நான் வந்தால் எளிதில் வெற்றி கிடையாதென்று லான்ஸிலட் ஒழுங்குமுறை பேசித் தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறார்," என்று வசைமொழி கூறினான். அதுகேட்டதே

---

* Sir. Gavaine.

Koviloor Academy

லான்ஸிலட் தம் உறுதியைக் கைவிட்டுக் கவெயினை எதிர்த்துப் போருக்கு வந்தார். கவெயின் மீண்டும் மீண்டும் காயமுற்றுத் தோல்வியுற்றும் விடாது குண மடைந்ததும் வந்து போரிட்டான். லான்ஸிலட்டும் அவமதித்தவனென்று எண்ணுது காயமுற்ற போதெல் லாம் எதிர்க்காதுவிட்டார்.

மூன்ரும் முறை கவெயின் காயமுற்றுக் கிடக்கை யில் மாட்ரெட் ஆர்தருக் கெதிராகப் பின்னும் சூழ்ச்சி செய்து, அவர் லான்ஸிலட்டுடன் போராடி மாண்டார் என்ற கதையைப் பரப்பித் தன்னையே அரசனென விளம்பரம் செய்துகொண்டுவிட்டான். இச் செய்தி கேட்டதே ஆர்தர் காமிலட்டை நோக்கிச் சென்று மாட்ரெட்டை முறியடித்துத் துரத்தினுர்.

பேராவல் பிடித்த மாட்ரெட் தோற்றும் தன் சூழ்ச்சி முயற்சிகளை விடவில்லை. கினிவீயரின் பழியைக் கேட்டதுமுதல் பிரிட்டன் மக்களில் பெரும்பாலோர் அவர் தமக்குச் செய்த நன்மைகளை மறந்து அவரை எதிர்க்கத் துணிந்தனர். ஆர்தர் வீரரால் முறியடிக்கப் பட்டவர்களும் அவர் ஆட்சியில் தம் தீய எண்ணங்கள் நிறைவேறப்பெருது புழுங்கிவந்த கயவர்களும் மாட் ரெட்டுக்கு ஆதரவு தந்தனர். ஆகவே ஆர்தர் மாட்ரெடை நாட்டின் பல இடங்களுக்கும் சென்று பலதடவை எதிர்த்துப் போராடவேண்டியதாயிற்று.

ஆர்தரால் முன் பன்னிரண்டு போர்களில் முறியடிக் கப்பட்டுப் பிரிட்டனை நாடாது ஓடிய ஸாக்ஸானியர் பிரிட்டனின் சீர்குலைவைக் கேள்வியுற்றுத் துணிகரமாக ஆங்காங்குப் படையிறக்கிக் கொள்ளையடித்தனர்.

ஆர்தர் பிரிட்டனின் நிலைகண்டு மனம்புழுங்கினுர். அப்போது அவருக்குமுன் மெர்லின் கூறிய சொற்கள்

Koviloor Acadamy

நினைவிற்கு வந்தன. தன் முடிவு—பிரிட்டனை விட்டுத் தான் வேறு உலகம் செல்லும்—நாள் இனி தொலைவி லில்லை என்பதை அவர் உய்த்துணர்ந்துகொண்டார். தம் வாழ்க்கைத் துணைவியாகிய கினிவீயர் எவ்வளவு நிலைதவறினாலும் அவளுக்கு இறுதியாக அறிவுரை தந்து மன்னித்து வரவேண்டும் என்ற பேரவா அவர் உள்ளத்தில் எழுந்தது.

கினிவீயரும் ஆர்தரும்

கினிவீயர் மாற்று உருவில் சென்றாலும் அவளை மடத்துத் தலைவியும் துறவுப் பெண்களும் அறியாம லில்லை. ஆனால் உள்ளூர அவள்பால் அவர்கள் பரிவும் இரக்கமும் கொண்டனர். அரசர் அவள் இருப்பிடம் வந்து அவளிடம் தன் சீரியவாழ்க்கைக்கு அவள் செய்த

Koviloor Acadamy

இழுக்கை எடுத்துக்கூறிப் பின், "உன்னைக் குறைகூற நான் இங்கே வரவில்லை. உன்னை நான் மனமார மன்னித்துவிட்டேன். ஆனால், கடவுளும் மன்னிக்கும்படி உன் மனத்தின் அழுக்கை நோன்பாலும் நல்லெண்ணத்தாலும் நற்பணியாலும் போக்கி, மேலுலகிலாயினும் என்னை வந்தடைக என்று கூறவே வந்தேன்," என்று சொல்லிச் சென்றார்.

மாட்ரெட் பலதடவை தோற்றாலும் படைகள் முற்றிலும் அழிவதற்கு முன்னமே அவற்றைப் பின் வாங்கியும் புதுப்படைகள் திரட்டியும் நாட்டின் மறுகோடி நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். இறுதியில் பிரிட்டனின் தென்கீழ்க் கோடியில் உள்ள லயானிஸ் சென்றதும் மேலும் பின்வாங்க இடமின்றி இறுதிப் போராட்டத்தில் முனைந்து நின்றான்.

போருக்கு முந்திய இரவில் ஆர்தர் ஒரு கனவு கண்டார். அதில் கவேய்ன் வந்து ஆர்தரிடம் லான்ஸிலட் வரும்வரை போரை நிறுத்தி வைக்கும்படி கோரினதாகக் கண்டு விழித்தார். பெடிவியர்* முதலிய நண்பருடன் கலந்தபின் அதுவே நன்றெனக் கொண்டு மாட்ரெட்டுக்குச் செய்தி அனுப்பினார். மாட்ரெட்டுக்கும் தாமதம் செய்வது தனக்கு நல்லதென்றே தோன்றிற்று. பிரிட்டனில் பல பகுதிகளிலிருந்தும் உதவிப் படைகள் அனுப்பும்படி அவன் நண்பர்களை வேண்டியிருந்தான். ஆகவே அவனும் போர் நிறுத்தத்துக்கு இசைந்தான்.

ஆயினும் இப்போர் நிறுத்தம் பாம்புக்கும் கீரிக்கும் ஏற்பட்ட போர் நிறுத்தம் போலவே இருந்தது. இரு தரப்பாரிடமும் உள்ள வெறுப்புடன் எதிரி சூழ்ச்சியால்

---

* Bedevere.

Koviloor Academy

நம்மை ஏமாற்றிவிடுவானோ என்ற ஐயமும் நிறைந்து இருந்தது. இந் நிலைமையில் மாட்ரெட்டும் அவன் நண்பரும் ஆர்தர், அவர் நண்பர்கள் ஆகியவர்களுடன் இருதரப்புப் படைகளிடையிலும் வந்து போர் நிறுத்தக் கட்டுப்பாடுகளை அமைக்க முன்வந்தனர். அச் சமயம் தீவினையால் ஆர்தர் நண்பர் ஒருவர் காலில் ஓர் அரவம் தீண்ட அதனைக் கொல்ல அவர் வாளுருவினார். ஐயமும் வெறுப்பும் நிறைந்த அச் சூழ்நிலையில் ஏன் என்றோ யார் என்றோ கேட்பவர் யார்? எதிரிகள் சூழ்ச்சி செய்தனர் என்று கொண்டு இருதரப்பாரும் ஒருவர் மீதொருவர் பாய்ந்து விழுந்தனர். பலர் போருக்கு முனைந்திராததனால் கவசம்கூட அணிய நேரமின்றிப் போரில் குதித்தனர். அச் சமயம் நாற்புறமும் உறை பனி வேறு சூழ்ந்ததால் யார் பகைவர் யார் நண்பர் என்று பிரித்தறியக் கூடாமல் பலர் தம் நண்பரையே கூட வெட்டித்தள்ளினர். ஆர்தர் தம் எக்ஸ்காலிபர்* என்ற வாளினால் சென்றவிடமெல்லாம் பிணக் குவியல்களை நிறைத்தார். ஆர்தரின் வட்டமேடையில் மீந்து நின்ற சிலரும் நெற்பயிரிடையே காட்டுப்பன்றிபோல் நாற்புறமும் அழிவு செய்தனர். ஆனால் போரில் எப்பக்கம் வெற்றி என்பதை அறியமுடியாதபடி போர்க்கள முற்றிலும் உறைபனியால் மூடியிருந்தது.

மாலையில் உறைபனி சற்றே விலகிற்று. அப்போது ஆர்தர் போர் நிலைமையை ஒருவாறு உணர்ந்து கொண்டார். கெரெயின்டும் அவனுடைய டெவன் நாட்டு வீரரும் இவ்வளவு குழப்பத்திடையேயும் அணி குலையாமல் நின்று, இறுதித் தாக்குதலுக்குக் கச்சை கட்டுவதைக் கண்டு மகிழ்வுற்று அவர்கள் முன்புறம்

* Excalibur.

Koviloor Academy

தாக்கும்போது தாமும் தம் வீரரும் மறுபக்கம் சுற்றி வந்து தாக்கினுர்.

மாட்ரெட் படையின் ஒரு பகுதி கெரெய்ன்ட் படைக்கு ஆற்ருது ஓடிற்று. கெரெய்ன்ட் அவர்களைத் துரத்திக் கொண்டோடுகையில் ஓர் அம்பு தலையணியின் பிளவொன்றி னூடாக ஊடுருவிச் சென்று, அவனைக் கொன்றது. அவன் வீரர் அவன் வீழ்ச்சிக்குப் பழி வாங்கும் வண்ணம் படைவீரர்களைப் பின்னும் துரத்திக் கொண்டோடினர்.

ஆர்தர் என்றுமே எதிர்ப்பவரைத் தாக்குவதன்றி ஓடுபவரைத் துரத்துவதில்லை. ஒரு சில வீரருடன் வெற்றி வீரராய், ஆயின் வீரரனைவரையும் இழந்தோமே என்ற துயரத்துடன் அவர் நின்ருர். அச்சமயம் மாட்ரெட் மறைவிலிருந்து வெளிவரவே இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கினர். நெடுநேரம் போர் புரிந்து இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் படுகாயப் படுத்தினர். இருவரும் சோர்ந்து விழப்போகும் சமயம் முழு வன்மையையும் கொண்டு ஒருவர்மீது ஒருவர் வாளை ஓச்சினர். மாட்ரெட் ஆர்தர் வாளால் இரு பிளவாகப் பிளக்கப்பட்டு உடனே மாண்டான். ஆர்தர் மண்டையுடைந்து வலிமை முற்றிலும் அற்றுப் படுகாயத்துடன் சாய்ந்தார். அவர் நண்பருள் அப்போது பெடிவீயர் ஒருவரே மீந்திருந்தார். அவர் ஆர்தரைத் தம் தோள் மீது தாங்கி ஸாக்ஸனியரால் பெரும்பகுதி அழிக்கப் பட்டுக் கடற்கரையிலிருந்த ஒரு கோயிலில் கொண்டு சென்று படுக்கவைத்தார்.

ஸாக்ஸானியரை நடுங்கவைத்து, ரோமானியரை முறியடித்து, பிரிட்டனெங்கும் ஆணை செலுத்தியதுடன்

Koviloor Acadamy

தீமையையே உலகெங்கும் ஒடுங்கும்படி செய்த வீர கோளரியான ஆர்தர், பெடிவீயரன்றி வேறு துணையற்ற நிலையில், போர் வெற்றியிடையேயும் வாழ்க்கையில் சலிப்பும் முறிவுமுற்றுத் தனியே கிடந்தார்.

ஆர்தர் மனம் அச்சமயம் தம் இளமைக்கனவுகள், தம் அரசாட்சி, தம் வீரர் பெரும்புகழ் ஆகிய யாவற்றையும் எண்ணிப் பெருமூச்சுவிட்டது. தம் வலக்கையாயிருந்த லான்ஸிலட்டையும் தம் உயிருக்கு உறையுளாயிருந்த கினிவீயரையும் எண்ணிற்று; இறுதியில் தெய்வீகக் குருதியேந்தி ஒளிவீசித் தம் கண்முன் வந்த கடவுளருளொளி விளக்கமாகிய தெய்வீகக் கலத்தை எண்ணி அதனை நாடிச் சென்று பெற்ற கலஹாட் பெருந் தகையின்* பெரும்புகழில் திளைத்தது; பின் அதனைப் பெறுமாற்றலில்லாது மாண்ட, தம் உயிரினும் அரிய வீரரை எண்ணி மாழ்கிற்று; இறுதியில் தமக்குக் கண் கண்ட தெய்வமாயிருந்த மெர்லினை யெண்ணிக் கலங்கிற்று.

மெர்லினை எண்ணியதுமே தம் பிறப்புப் பற்றி மெர்லின் கூறிய அருஞ்செய்திகளும் தாம் நேரிற் கண்ட அரும்பெருங் காட்சிகளும் தெய்வீகமான திருக்கை ஏரியின் தடத்தில் ஏந்திய எக்ஸ்காலிபரும் அவர் நினைவுக்கு வந்தன. அவர் கண்கள் அவர் முன் கிடந்த எக்ஸ்காலிபரைப் பெருமையுடனும் துயருடனும் நோக்கின. அதன் ஒருபுறம், “என்னை எடுக்க,” என்றும், மறுபுறம் “என்னை எறிக,” என்றும் பொறித்த எழுத்துக்களைக் கண்டதே அதனை எறியும் நாள் வந்ததெனக் கண்டு பெடிவீயரிடம், “மன்மணிகள் பொறித்த என் கண்மணி

* Sir Galahad.

Koviloor Acadamy

போன்ற இப் பொன்வாள் மனிதர் கையில் படத்தக்க தன்று. இதனை உன் வலிமை கொண்டமட்டும் கடலில் வீசி எறிந்துவிட்டு நீ காணும் காட்சியை வந்து கூறுக," என்று ஏவினர்.

தலைவன் பணி மருது பெடிவீயர் வாளுடன் சென்றான். ஆனால் ஆர்தர் பெருமையைனைத்துக்கும் பிற்காலத்தில் ஒரே அறிகுறியா யிருக்கக்கூடும் அவ் வாளை, பல நாட்டரசாட்சிகளையும் கொடுத்துக் கூடப் பெறமுடியாத பன்மணிகள் பதித்த அப் பொன்னிழைத்த வாளை எறிய அவனுக்கு மனம் வரவில்லை. "ஆர்தர் மனச்சோர்வுற்றிருக்கிறார். வாளை எறியவில்லை என்று சொன்னால் வருந்துவார். ஆகவே இவ்வொரு வகையில் ஒரு சிறு பொய் சொன்னால் என்ன! நாளை அவர் நலமடைந்த பின் இத்தவறுதலை அவர் மன்னிப்பதுடனல்லாமல் போற்றவும் கூடும்," என்றெண்ணி அதனைப் புதரில் மறைத்து வைத்துவிட்டு ஆர்தரிடம் வந்து அதனை எறிந்துவிட்டதாகக் கூறினான்.

ஆர்தர்: அப்படியா! எறிந்தபோது நீ என்ன கண்டாய்?

ஏழை பெடிவீயர் இக்கேள்வியை எதிர்பார்க்கவில்லை. நீ கண்டதை வந்து கூறு என்ற சொல்லின் குறிப்பையும் அவர் உணரவில்லை. ஆகவே மனக் குழப்பமடைந்து பின் ஆர்தருக்கு ஏற்றபடியே பேச எண்ணி, "நான் கண்டது வேறெதுவுமில்லை. அலைகள் கரையில் மோதுவதையும் எக்ஸ்காலிபர் வீழ்ந்த இடத்தில் குமிழிகள் எழுவதையும் மட்டுமே கண்டேன்!" என்றார்.

ஆர்தர் சினங்கொண்டு, "நான் பிரிட்டனை இழந்தேன். ஆட்சியையும், நண்பரையும், மனைவாழ்வையும்

Koviloor Acadamy

இழந்தேன். என் இறுதி நண்பன் வாய்மையையும் இழக்கவாவேண்டும்?" என்று வருந்தி, "இச்சிறுபொருளை எண்ணி என் சொல்லை மறுக்கத் துணிந்த நீ இனி யாது செய்யத் துணியாய், பொருளாவல் பொல்லாது," என்று இடித்துரைத்தார்.

அது பொருத பெடிவீயர் மீட்டும் வெளிச்சென்று வாளை யெடுத்தான். அதன் கண்ணைப் பறிக்கும் மணிகள் அவனுறுதியை மீண்டும் கலைத்தன. "நான் சற்று வழவழ என்று பேசி ஆர்தர் மனத்தில் ஐயத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டேன். இனித் துணிந்து கூறுவேன்," என்று எண்ணிக்கொண்டு பெடிவீயர் மீண்டும் வாளைப் புதைத்துவைத்து வந்து முன்போலவே கூறினான்.

இத்தடவை சினத்தால் ஆர்தர் உடலெல்லாம் படபடத்தது. "எனக்கு ஒரு நண்பன் மீதி என்ற எண்ணமும் போயிற்று. என் இறுதி முயற்சியில் நான் இறந்தாலும் கேடில்லை. நானே சென்று வாளை எறிந்து வருகிறேன்," என்று எழத் தொடங்கினார்.

பெடிவீயர் அவர் காலில் வீழ்ந்து "பெருந்தகையோய்! மன்னித்தருள்க என் சிறுமையையும் கோழைமையையும் பொறுத்தருள்க. தாங்கள் எழ வேண்டாம் அக்கொடுமைக்கு நான் ஆளாகக்கூடாது. இதோ நானே சென்று வாளை எறிந்து வருகிறேன்," என்று சென்றார்.

இரண்டு மனிதர் சேர்ந்து தூக்கவேண்டும் என்ற அளவில் பளுவுடைய அவ்வாளைப் பெடிவீயர் எடுத்துச் சென்று முழு வலிமையுடன் தலையைச் சுற்றிச் சுழற்றி வீசியெறிந்தான். அப்போது முழுநிலாக் காலமாதலின் நிலவொளியில் அவ்வாள் ஒரு பேரொளிப் பிழம்புபோல்

Koviloor Acadamy

ஒளிர்ந்தது. பெடிவீயர் வியப்பும் துயரமும் கலந்த உணர்ச்சிகளுடன் அதையே பார்த்து நின்றான். ஆனால், அது நீர்ப் பரப்பில் வந்து விழுமுன் வியக்கத்தக்க வகையில் வெண்பட்டாடை யணிந்த ஒரு ஒள்ளிய மென் கை அதனை ஏற்று மும்முறை சுழற்றி வீசி அதனுடன் உட் சென்றது. இக் கண்கொள்ளாக் காட்சியைக் கண்டு வியப்பும் அச்சமும் இறும்பூதும் கலந்த தோற்றத்துடன் அவன் ஆர்தரிடம் வந்து மூச்சுவிடாமல் அனைத்தும் கூறினான்.

ஆர்தர் அதுகேட்டு மனநிறைவு கொண்டார். பெடிவீயரிடம், "நண்பரே! என் நாள் இப்போது அணுகிவிட்டது. மெர்லின் கூறியபடி என் யாக்கை இறவாயாக்கையானாலும் புறப்புண்களும் அகப்புண் களும் சேர்ந்து என் உரத்தைக் குலைத்தன. பிரிட்டன் இன்றிருக்கும் நிலையில் நான் நலமடைய முடியாது. ஆயின், நான் இனிச் செல்லுமிடத்தில் நன்மையன்றித் தீமையோ; ஒளியன்றி இருளோ; அன்பன்றி வன்போ இல்லை. அவ்விடத்தில் சென்று நான் குணமடைந்து வருவேன். தீமைமிக்க இவ்விருட்காலத்தில் உன்னால் உலகைத் திருத்த முடியாதாயினும்கூட உன்னளவில் முக் கரணங்களும் தூய்மையாக நட. இறைவன் முன் னிலையில் ஆவிலானில் (துறக்கத்தில்) ஒன்றுகூடுவோம்," என்று ஆர்தர் கூறிப் பின் தனக்குச் செய்யும் இறுதி உதவியாகக் கடற்கரைக்குத் தன்னைத் தாங்கிச்செல்லும் படி கூறினார். பெடிவீயருக்கு அவர் சொற்கள் விளங்க வில்லையாயினும் அவர் கேட்டுக்கொண்டபடி அவரைத் தூக்கிச்சென்றார். போகும்போது ஆர்தர் காலங் கடந்து விடப்படாதென்று விரைபவர்போலப் பட படத்து 'விரைந்து செல்க, நேரமாய்விடும்,' என்று முடுக்கினார்.

Koviloor Acadamy

கடலலைகளின்மீது பெடிவீயர் பேரொளி ஒன்று கண்டான். அதில் சில கரும்புள்ளிகள் தென்பட்டன. சற்றுநேரத்தில் அவ் ஒளி அழகுமிக்க பெரியதொரு படகாகவும், புள்ளிகள் அதில் தங்கியிருந்த அரமைந்தரும் அரமங்கையருமாக மாறின. மங்கையருள் மூவர் அர இளவரசிகள்போலவும், அவர்களில் நடுவில் இருந்தவள் பட்டத்தரசிபோலவும் காணப்பட்டாள். ஆர்தர்

படகு மறைவதைப் பெடிவீயர் பார்த்தல்

தன்னைப் படகில் சேர்க்கும்படி கூறினர். மூன்று பெண்டிரும் அவரை ஏற்றினர். அரசிபோன்றிருந்தவள் அவர் தலையை ஆதரவுடன் மடிமீதுகொண்டு கண்ணீர் வடித்தாள். பின் படகு சிறிது சிறிதாக அகன்று மறையலாயிற்று.

பெடிவீயர், "ஐயனே! நான் ஒருவன் தனித்து இவ் வெற்றுலகில் வாழவா?" என்று துயரத்துடன் கேட்

Koviloor Acadamy

டான். ஆர்தர், "அன்பரே! வருந்தவேண்டாம், என் புண்கள் குணப்பட்டு பிரிட்டனின் கெட்டகாலம் நீங்கிய பின் மீண்டும் வருவேன். இன்றிறந்த வீரர் மீண்டும் எழுவர். அதுவரை நும் கடனாற்றி நாட்கழிக்க. இதுவே இறைவன் அமைதி," என்று கூறியகன்றார்.

படகு ஒரு புள்ளியாகுமளவும் காத்திருந்து பெருமூச்சுடன் பெடிவீயர் திரும்பிவந்து பிரிட்டன் மக்களுக்கு இவ்வரிய வரலாற்றைக் கூறி அவர்கள் கண்களில் பெருமித உணர்ச்சியையும் வியப்பையும் துயரையும் ஒருங்கே ஊட்டினார்.

லான்ஸிலட்டும் கினிவீயரும் தம் மீந்தநாளை இறைபணியில் கழித்துத் தொண்டாற்றி நோன்பு நோற்று ஆர்தரடி சார்ந்தனர்.

பழைய பிரிட்டானியராகிய வேல்ஷ் மக்கள் இன்னும் ஆர்தர் மீண்டும் வந்து தமக்கு நல் ஆட்சியும் இறையருட்பேறும் நல்குவர் என்று எதிர்நோக்குகின்றனர்.

Koviloor Acadamy

